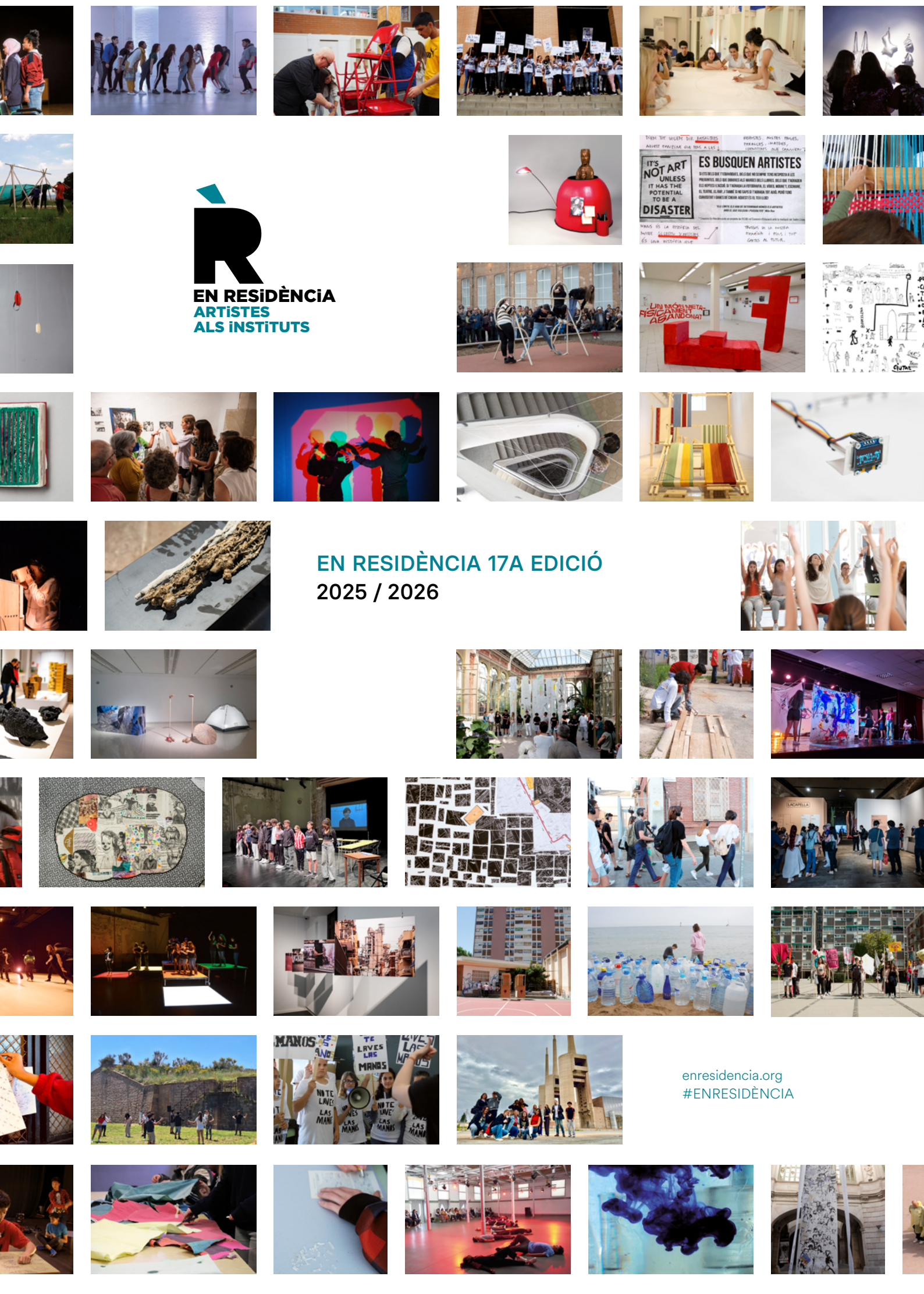

R
EN RESIDÈNCIA
ARTISTES
ALS INSTITUTS

EN RESIDÈNCIA 17A EDICIÓ
2025 / 2026

enresidencia.org
[#ENRESIDÈNCIA](https://twitter.com/ENRESIDENCIA)

EN RESIDÈNCIA 17A EDICIÓ
2025 / 2026

enresidencia.org
[#ENRESIDÈNCIA](https://twitter.com/ENRESIDENCIA)

01

EN RESIDÈNCIA 2025 / 2026: MÉS DESBORDAMENTS PER A UNA CARTOGRAFIA VIVA

Marta Bisbal / Elena Carvajal i Rafael Frazão / Lu Chieregati / Helena Civit / Jaume Clotet / Fito Conesa / Aleix Fauró i Sierra (La Virgueria) / Vivian Friedrich / Alba G. Corral / Mar Garcia i Javi Soler / Laura Ginès / Raquel Gualtero / Víctor Jaenada/ José y sus Hermanas / Tau Luna Acosta / Pablo Macho Otero / Pau Matas i Cèlia Rovira / Bàrbara Mestanza / Laia Moretó / Carmela Muñoz i Esther Solé Alarcón / Marco Noris / Albert Quesada / Milena Rossignoli / teresa w .*.°.°.*.°.°.*. / Carolina Torres Topaga / Paula Vicente / Pablo Volt.

Trenta-quatre artistes realitzaran processos de creació en vint-i-set instituts públics, al llarg de tot el curs 2025-2026, conjuntament amb joves estudiants d'educació secundària obligatòria i els seus docents, i amb l'acompanyament de quinze equips de mediació, en el context de la dissetena edició d'EN RESIDÈNCIA. En un espai de treball compartit de creació artística, de recerca i d'aprenentatge col·lectiu.

Una trajectòria que ja es dilata en el temps, i que té el seus orígens en un dels malestars habituals de la cultura: la constatació de la fractura sistèmica entre cultura i educació. Divuit anys després -l'any zero va ser el 2008, any de pensar conjuntament el “per on començar” EN RESIDÈNCIA- la fractura persisteix, però seguim cosint, tendint ponts i creant interseccions.

Institut Angeleta Ferrer / Institut Barres i Ones / Institut Barri Besòs / Institut Consell de Cent / Institut Doctor Puigvert / Institut Escola Antaviana / Institut Escola Eixample / Institut Escola Trinitat Nova / Institut Jaume Balmes / Institut Jaume Botey / Institut Josep Pla / Institut Josep Serrat i Bonastre/ Institut La Bastida / Institut La Ferreria / Institut La Ribera / Institut La Sedeta / Institut L'Alzina / Institut Manuel Carrasco i Formiguera / Institut Manuel Vázquez Montalbán / Institut Martí Pous / Institut Moisès Broggi / Institut Narcís Monturiol / Institut Pompeu Fabra / Institut Ramón Berenguer IV (Santa Coloma de Gramenet) / Institut Ramón Berenguer IV (Amposta) / Institut Sants / Institut Torre Vicens.

Vint-i-set instituts públics. De Barcelona (17), Badalona (2), Montcada i Reixac (2), Sant Adrià de Besòs (1) i Santa Coloma de Gramenet (2). I, per primera vegada, instituts de L'Hospitalet de Llobregat (1), Lleida (1) i Amposta (1). EN RESIDÈNCIA desborda, per tercera edició consecutiva, els límits de la ciutat administrativa i consolida la seva implantació a ambdues ribes del Besòs. Arriba per primera vegada al Llobregat i, més enllà de la realitat metropolitana, s'estrena a les Terres de l'Ebre i a la ciutat de Lleida. Un desbordament territorial desitjat. Nous punts de sutura per a la fractura sistèmica entre cultura i educació.

A Bao A Qu / Mercat de la Flors i Graner / Sala Beckett – Obrador Internacional de Dramatúrgia / Fundació Joan Miró de Barcelona / Museu Nacional d'Art de Catalunya / L'Afluent / La Central del Circ / Teatre Lliure / EART / La Caldera / La Poderosa / Transductores / Fabra i Coats: Fàbrica de Creació / Museu Picasso de Barcelona.

La creació artística en context educatiu requereix de la participació d'equips de mediació, experts en la navegació en dos sistemes amb lleis pròpies. Agents culturals i alhora educatius, els equips de mediació s'ocupen del comissariat i la coordinació de cadascun dels processos d'EN RESIDÈNCIA. L'equip de mediació d'EN RESIDÈNCIA és un laboratori permanent, abocat a l'exploració de noves vies per la creació d'interseccions entre cultura i educació.

Com tot procés de creació real, EN RESIDÈNCIA és un procés obert: investigar, experimentar, fer recerca, assajar, errar, tornar a començar, imaginar, dialogar, treballar en equip, sortir de l'institut, entrar en espais desconeguts, planificar... es converteixen en situacions habituals. L'horitzó dels processos de creació és un horitzó incert, on només coneixem el context, els punts de partida i algunes variables conegudes, però en constant transformació. Si quelcom defineix EN RESIDÈNCIA és la incorporació de la incertesa com a variable estructural.

Volem seguir dilatant EN RESIDÈNCIA per molts motius: per seguir normalitzant el contacte entre la creació contemporània i els adolescents; per estrènyer els vincles entre el sistema cultural i l'educatiu; per posar l'accent en la consideració dels instituts com a centres de producció cultural; per insistir en la condició educadora dels centres culturals; per transformar les maneres de fer (als instituts, als centres artístics i culturals, a les administracions públiques); per construir ciutadania culturalment activa; per neutralitzar les desigualtats culturals i territorials; per seguir desbordant els límits administratius, per seguir cosint, creant sutures culturals....i, per sobre de tot, per fer real el dret cultural per excel·lència, com és el dret a participar en la vida cultural de la ciutat.

Obrim la 17a edició el 8 d'octubre, a La Capella, centre d'art especialment a prop d'EN RESIDÈNCIA.

Seguim...

- MARTA BISBAL [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT TORRE VICENS \(LLEIDA\)](#)
- ELENA CARVAJAL I RAFAEL FRAZÃO [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT L'ALZINA](#)
- LU CHIEREGATI [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MOISÈS BROGGI](#)
- HELENA CIVIT [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JOSEP SERRAT I BONASTRE](#)
- JAUME CLOTET [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT BARRES I ONES \(BADALONA\)](#)
- FITO CONESA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL](#)
- ALEIX FAURÓ I SIERRA (LA VIRGUERIA) [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN \(SANT ADRIÀ DEL BESÒS\)](#)
- VIVIAN FRIEDRICH [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT](#)
- ALBA G. CORRAL [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT RAMON BERENGUER IV \(AMPOSTA\)](#)
- MAR GARCIA I JAVI SOLER [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA SEDETA](#)
- LAURA GINÈS [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA RIBERA \(MONTCADA I REIXAC\)](#)
- RAQUEL GUALTERO [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MARTÍ POUS](#)
- VÍCTOR JAENADA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT POMPEU FABRA \(BADALONA\)](#)
- JOSÉ Y SUS HERMANAS [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA](#)
- TAU LUNA ACOSTA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA FERRERIA \(MONTCADA I REIXAC\)](#)
- PABLO MACHO OTERO [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT BARRI BESÒS](#)
- PAU MATAS I CÈLIA ROVIRA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JOSEP PLA](#)
- BÀRBARA MESTANZA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE](#)
- LAIA MORETÓ [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MANUEL CARRASCO I FORMIGUERA](#)
- CARMELA MUÑOZ I ESTHER SOLÉ ALARCÓN [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LA BASTIDA \(SANTA COLOMA DE GRAMENET\)](#)
- MARCO NORIS [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA](#)
- ALBERT QUESADA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ANGELETA FERRER](#)
- MILENA ROSSIGNOLI [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JAUME BOTEY \(L'HOSPITALET DE LLOBREGAT\)](#)
- TERESA W [•*•°°•*°°•* EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT CONSELL DE CENT](#)
- CAROLINA TORRES TOPAGA [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT SANTS](#)
- PAULA VICENTE [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JAUME BALMES](#)
- PABLO VOLT [EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT RAMON BERENGUER IV \(SANTA COLOMA DE GRAMENET\)](#)

RESIDENTS

[MARTA BISBAL](#)
[EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT TORRE VICENS \(LLEIDA\)](#)
[MEDIACIÓ L'AFLUENT](#)
[AMB LES PROFESSORES MERITXELL MIRET I ALBA SOLANÍ](#)

PRESENTACIÓ **Marta Bisbal Torres** (Mollerussa, 1974) és artista visual. Els seus projectes es desenvolupen a través de diferents mitjans, com la instal·lació, el vídeo, el cinema, la fotografia i l'acció performativa. Aquests proposen una exploració del territori, l'arquitectura, la memòria, i les diferents formes de representar-los i habitar-los, tot qüestionant la percepció i el mateix acte de mirar.

Els seus treballs s'han mostrat en diverses exposicions individuals, entre elles, a Can Manyé (Alella, 2022), Roca Umbert Fàbrica de les Arts (Granollers, 2020), Lo Pardaí. Fundació Privada Guillem Viladot (Agramunt, 2019), Museu Abelló (Mollet del Vallès, 2017), Sala Kursala (Cadis, 2016), Centre Cívic Pati Llimona (Barcelona, 2016), Institut d'Estudis Ilerdencs (Lleida, 2014); i ha participat, entre d'altres, en exposicions col·lectives al Casal Solleric (Palma, 2025), Bòlit. Centre d'Art Contemporani (Girona, 2025), Centre d'Art La Panera (Lleida, 2023), Centro Párraga (Múrcia, 2021) i Sala Muncunill (Terrassa, 2018).

Els seus projectes s'han mostrat també en festivals estatals i internacionals. Entre ells, Close-Up (Paris, 2024), Écrans Urbains (Lausanne, 2024), Art Film IFF (Košice, 2024), Forma. Espais d'Art Contemporani (Balaguer, 2024 i 2022), Fotonoviembre (Tenerife, 2023), Architecture Film Festival Rotterdam (Rotterdam, 2023), Film and Architecture Festival (Praga, 2023), Asolo Art Film Festival (Asolo, 2023), Cabanades. Art als marges (Belltall, 2021), Panoràmic (Granollers, 2017), Embarrat Festival de Creació Contemporània (2017, Tàrraga), Scan Full Contact i Scan Photobooks (Tarragona, 2016), Encontros da Imagem (Braga, 2016 i 2015), Athens Photo Festival (Atenes, 2016), Art Photo BCN (Barcelona, 2015) i Pa-ta-ta Festival (Granada, 2015).

L'any 2022 va rebre el Premi El Temps de les Arts de Cinema Experimental. Ha rebut dues Beques per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts visuals del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

És autora de les publicacions “Descentrar un centre”, “El mapa de l'imperi” i “Kosmos”. També ha realitzat varies residències artístiques: al programa En Residència (Barcelona, 2023), a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell (Tàrraga, 2022-2021) i a Roca Umbert Fàbrica de les Arts (Granollers, 2019-2022).

PUNTS DE PARTIDA

La residència proposa una exploració vivencial del territori, prenent com a punt de partida el cos i la seva relació amb els espais propers. Des d'aquí, s'iniciarà la recerca en el propi institut, s'identificaran els marges i els límits del sòl urbà del barri, i s'anirà ampliant l'àmbit d'interrelació al llarg de la ciutat de Lleida. Mitjançant diverses accions, que inclouran la deambulació i la cartografia enteses com a pràctiques artístiques, s'aprofundirà en la memòria i en els diferents substrats que conformen els llocs. Es reflexionarà sobre les architectures, les runes, i en la mateixa mesura es construiran i deconstruiran estructures, imatges i significacions. Igualment, es promourà l'observació de l'entorn més quotidià, posant atenció en aspectes que ens podrien passar desapercebuts, mirant amb estranyesa allò familiar i generant espais propicis per al diàleg i la reflexió. Tot això, en el marc de processos participatius que promouen l'experimentació, la recerca, la creació col·lectiva i l'aprenentatge col·laboratiu.

INSTITUT

L'**Institut Torre Vicens** (Lleida) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Aquest centre educatiu va obrir les portes en el curs 1991-1992, per cobrir la necessitat de descongestionar altres centres de Lleida. L'actual ubicació de l'institut és fruit de la donació a la Diputació de Lleida d'una casa i terrenys propietat de la de la Sra. Rosa Vicens Roca, coneguts com a "Torre Vicens". Posteriorment, la finca es va cedir a diverses Administracions, i l'any 1981 es va vendre a l'Ajuntament de Lleida per a la construcció de l'Institut Torre Vicens. Actualment, l'institut Torre Vicens integra ensenyaments d'ESO, batxillerat i diversos cicles formatius.

ELENA CARVAJAL I RAFAEL FRAZÃO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT L'ALZINA

MEDIACIÓ
LA PODEROSA

AMB EL PROFESSOR XAVIER CALVO
I LA PROFESSORA ESTHER RUIZ

PRESENTACIÓ

Elena Carvajal i **Rafael Frazão** són amigues i col·laboradores; es troben en la intersecció entre les arts visuals i les arts performatives, i sintonitzen una sèrie d'afectes compartits relacionats amb les ficcions especulatives, la performativitat de les imatges i les tecnologies DIWO (Do It With Others).

Elena Carvajal, nascuda a Mèrida. És ballarina i coreògrafa resident entre Brussel·les i Barcelona. El seu treball es llisca entre la coreografia i la instal·lació, dedicat al diàleg entre l'escriptura de l'espai i el moviment. En les seves creacions explora la llum, el so, el llenguatge i la imaginació com a figures protagonistes que contribueixen a la creació d'un paisatge. Li interessen les pràctiques compartides i la màgia. Graduada en dansa contemporània pel Conservatori professional de dansa Sevilla. Graduada en el Màster en Coreografia i Performance en la Reial Acadèmia de Belles Arts, ARBA-AQUESTA Brussel·les, ISAC (Institut superior d'Art i Coreografia). Formada en Fàscia-teràpia en la Bodi Mind Academy a Bèlgica. Com performer ha treballat per a Gisèle Vienne (Crowd), Daura García (Somewhere, Two Planets Have Been Colliding for Thousands of Years) en LaVerrière, Fondation Hèrmès, Brussel·les, Fabián Barba-Esteban Donoso en Slugs' garden Festival Kunstenfestivaldesarts, entre altres. Des del 2020 desenvolupa i comparteix el seu treball amb Fran Martínez, amb el qual ha creat les seves últimes peces: Realment ara no ja no i Somaficció. Col·labora habitualment amb RosanayAris i Maite Álvarez.

Rafael Frazão és artista visual i investigador, Bràsiler radicat a Barcelona, llicenciat en Imatge i So per la Universitat Federal de São Carlos al Brasil (2008), va cursar el Programa d'Estudis Independents del MACBA a Barcelona (PEI - 2019/2021).

Treballa en la intersecció entre art, tecnologia i pensament, sobretot des del llenguatge audiovisual. Co-va crear el col·lectiu Casa dona Cultura Digital, referència en la tecnopolítica brasilera de la dècada de 2010; co-va crear i va promoure edicions del festival Baixo Centre, en el marc del moviment pel drets a la ciutat en São Paulo; va articular durant anys la Xarxa Tecnoxamanismo, un projecte d'intercanvi de tecnologies lliures entre pobles originaris al Brasil. Amb el seu productora Films per a Ballar, ha desenvolupat projectes audiovisuals i d'art/tecnologia al llarg de més de 10 anys a la ciutat de São Paulo.

En la seva recerca artística desenvolupa, principalment a partir del vídeo experimental i de les arts performatives, treballs que orbiten entorn de temes com la cosmopolítica, els estudis multiespècie, la filosofia de la imatge, els somnis i la tecnopolítica. Va exposar els seus treballs en institucions com el MACBA (Barcelona), La Casa Encesa (Madrid), Arts Santa Mònica (Barcelona), Ars Electronica (Àustria), SESC (São Paulo), entre altres. Col·labora constantment en projectes de formació, pedagogies crítiques, tallers i processos col·lectius en art contemporani.

PUNTS DE PARTIDA

La proposta de partida és treballar sobre la temporalitat de les coses. Considerem que actualment vivim en un moment d’acceleració, que experimentem en la manera que tenim de moure’ns, d’observar, de consumir, de descansar, de mirar les pantalles, etc.. fins i tot de relacionar-nos entre nosaltres. En aquest temps accelerat, molts gestos i costums es van perdent.

Ens agradaria proposar pràctiques que vinguin d’altres llocs, que no siguin des del cap i el pensament més racional, per situar-les al cos i a les maneres de fer. Pràctiques que vinculin cos i imaginació, somàtica i especulació, intervingudes per la producció d’imatges i coreogràfica. Ens agradaria endinsar-nos-hi a través d’exercicis de cinema sense càmera, de moviment i jocs que transiten ritmes lents entre altres ritmes possibles, a descobrir plegats.

INSTITUT

Setena participació consecutiva de **L’Institut L’Alzina** (el Congrés i els Indians, Sant Andreu) a EN RESIDÈNCIA. Després dels processos de creació de Marc Artigau, Llätzer Garcia, Núria Lloansi i Pierre Peres, Sara Manubens Lucia del Greco i Carla Torres, L’Alzina torna a apostar per la dramaturgia i les arts en viu. De nou, amb un grup d’estudiants de 3r d’ESO.

L’Institut L’Alzina es va posar en marxa el 1982. Està situat en un extrem del districte de Sant Andreu, i limita amb el barri de Navas i amb els districtes de Nou Barris i Horta-Guinardó. Actualment disposa de tres línies d’ESO i dues de batxillerat.

LU CHIEREGATI

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT MOISÈS BROGGI

MEDIACIÓ
LA CALDERA

AMB LA PROFESSORA
ESTEL·LA CLOPÉS
I EL PROFESSOR
AGUSTÍ MELLINAS

PRESENTACIÓ

Lu Chierigati (Brasil) és investigadorx, coreògrafx i performer. Actualment estudia el Màster en Coreografia i Performance de la Universitat de Giessen dirigit per Bojana Kunst i Xavier Le Roi. Formada en Dansa i Moviment per la Universidade Anhembi Morumbi (Brasil) i Màster en Pràctica Escènica i Cultura Visual per la Universidad de Castilla - La Mancha, en col·laboració amb el Museo Reina Sofía (Madrid).

El seu treball performatiu i coreogràfic té la ficció i la imaginació com a eixos centrals. Construeix els seus processos inventant pràctiques que activin narratives paral·leles a les del temps capitalista tecno-heròic. En els darrers anys ha desenvolupat el **Projecte Floresta**, que compta amb una sèrie de materialitzacions com les peces escèniques *Floresta* (presentada a Frankfurt i a l’Espai Nyam Nyam) i *Ghost Animal Future* (estrenada al Theater Mousonturm a Frankfurt i presentada al Festival Pliegues y Despliegues a Colòmbia), la publicació del text “La teoria de la bossa de la ficció” d’Ursula K. Le Guin per les editorials **N-1** i **Rara Avis**, i el taller “*Warping Radical Erotics*” a partir de la ficció de les Menades (convidat a **La Quincena** a l’Espai Nyam Nyam, on es va desenvolupar durant 4 dies amb un grup seleccionat per convocatòria. També es va realitzar al Parque Cultural de Valparaíso, Xile, i en el context de les Residències PAR a Montevideo, Uruguai).

Actualment forma part del col·lectiu **MOnster.L4b** juntament amb **Feña Celedón**, investigant en la cruïlla entre les pràctiques coreogràfiques i la pràctica del transformisme. Va estrenar obra al **GREC 2025** dins del programa Creació i Museus amb la peça *Baile Enmascarado*, que també es va presentar al **Sesc Paulista** a São Paulo, Brasil. També amb **MOnster.L4b** va participar a l’exposició “*Solo si hace olor a Tierra*” (2024), comissariada per **Blanca Arias**, amb l’obra “*Dafne en Drag*” a **La Panera**. Dins del context “*Això al poble no li Agradarà 2024*” codirigit per l’Espai Nyam Nyam, van fer l’exposició “*Dafne en Drag: Una contra narrativa*”. El col·lectiu està convidat als actes dels 30 anys de la **Fundació Miró** per fer una recreació coreogràfica de l’obra “*Honeymoon Project*” d’**Antoni Miralda**, que s’estrenarà al febrer de 2026 a la pròpia Fundació.

Va participar amb la performance *Coreomancia*, que treballa el Tarot com a eina i llenguatge dramàtic i creatiu, juntament amb **Pere Faura** dins de la programació de **La Caldera 2025**. També ha estat en residència dins del context de **CoCo** a **La Poderosa**, juntament amb **Lara Brown** i **Víctor Colmenero**.

És resident a **La Escocesa** (2023-2025) amb **MOnster.L4b**, i **El Graner** (2025) amb el projecte de recerca “*Coreografia transtemporal i Llinatges Queer*”.

Com a intèrpret i performer ha treballat amb **André Uerba**, **Alice Chauchat**, **Idoia Zabaleta**, **João Fiadeiro**, **Claudia Dias**, **Adriana Grechi**, **Lisa Nelson**, entre altres. Va dirigir l’espai de residències **Seu Vicente** a Lisboa (2011-2013), després d’haver conclòs la Formació Intensiva Acompanyada al **C-E-M (Centro em Movimento)**, també a Lisboa.

Ha presentat els seus treballs a Portugal (**Espaço das Gaivotas**, **Festival Pedras D'água**, **Teatro do Bairro**), Brasil (**Festival Contemporâneo de Dança**, **Sesc 24 de Maio**, **Sesc Pompéia**, **Junta Festival de Terezina**, **Festival Conexão Dança**), Mèxic (**Festival Un Desierto para la Danza**), Argentina (**Festival Arqueologías del Futuro**), Uruguai (**FIDCU - Festival Internacional de Danza Contemporánea de Uruguay**, **Festival NIDO**), Holanda (**Festival Moving Futures**), Espanya (**Teatro Pradillo**, **Festival BAD Bilbao**, **Festival Intacto**, **Festival Proklama**, **Festival MASA**) i Xile (**Espaço NAVE**).

Actualment viu i treballa a Barcelona.

PUNTS DE PARTIDA

La dansa de les atencions és una proposta setmanal d'exploració artística i corporal per a adolescents. La dansa es creua amb l'atenció, l'escolta i el desenvolupament d'un llenguatge expressiu propi. L'objectiu és acompanyar les participants en el descobriment dels seus interessos i percepcions, connectant cos, espai, llenguatge i creació. Durant aquest procés de creació, Lu Chierigati comptarà amb la col·laboració de Stephanie Janaina, artistxs i educadorxs amb experiència en dansa, pedagogia i pràctiques somàtiques.

Partirem d'una pregunta clau: On poses la teva atenció? A través de dinàmiques físiques, exercicis sensorials i composició, treballarem de la percepció a l'expressió artística. Activarem el sistema sensorial (so, tacte, visió, olor, gust) com a porta d'entrada al moviment. Les sensacions seran matèria de recerca i base per a una dansa arrelada en el present.

Cada sessió inclourà rituals per afinar la percepció i registrar què veu i sent cada cos. Farem servir moviment autèntic, joc, testimoni i treball amb objectes per explorar formes de presència. Crearem un arxiu col·lectiu amb peces visuals, sonores i coreogràfiques. Cada participant rebrà una peça de roba per transformar al llarg del curs, que formarà part del vestuari final.

També treballarem amb partitures immediates i cartes creades per elles mateixes. Cada sessió afegirà una nova carta amb instruccions de moviment o percepció. L'escola serà entesa com un espai viu de relació, cura i autonomia. Es treballarà des del consentiment i el respecte pel llenguatge propi de cada persona. No es tracta d'aprendre una tècnica, sinó de cultivar una manera d'estar al món. La dansa esdevé una conseqüència d'estar en relació amb una mateixa, amb les altres i amb l'entorn.

En un món dominat per pantalles, és urgent recuperar les tecnologies del cos. Aquest treball convida a habitar el trànsit entre el dins i el fora. La dansa s'origina en l'atenció com a gest, com a cura i com a forma de relació.

INSTITUT

L'**Institut Moisès Broggi** (el Camp de l'Arpa del Clot, Sant Martí) participa per onzena vegada a EN RESIDÈNCIA, havent acollit les residències de Gerard Guix i Montse Rodríguez, Jaume Pitarch, Big Bouncers, Pau Miró, Perifèria (Núria Guiu i Pau Milla), Julia Spínola, Marc Vives, Victoria Szpunberg, UNAiUNA, i Kernel Dance Theatre. En aquesta ocasió, el Broggi participa amb un grup d'alumnes de 2t d'ESO.

L'Institut Moisès Broggi va iniciar el 2011 una profunda transformació del projecte educatiu de centre, que s'articula a partir d'un treball per projectes on l'art té una posició central. El treball en aliança amb institucions de l'entorn i d'àmbit ciutat, com el MACBA, la Sala Beckett o l'Hospital de Sant Pau, entre d'altres, li confereix un dinamisme especial.

HELENA CIVIT

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JOSEP SERRAT I BONASTRE

MEDIACIÓ
A BAO A QU I MUSEU PICASSO

AMB ELS PROFESSORS
JORDI MOTA I CÉSAR SÁNCHEZ
I LA PROFESSORA CARME VALLS

PRESENTACIÓ

Helena Civit (Villach, Àustria, 1997) és artista plàstica i artesana. Viu i treballa a Barcelona. Graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2019), ha realitzat estudis de disseny gràfic i editorial a l'Escola Massana (2020-21). Des del 2023 és artista resident a La Escocesa, des d'on desenvolupa la seva pràctica artística i participa en la gestió col·lectiva de l'espai.

Darrerament, en la seva pràctica investiga genealogies materials en les quals van emergir i s'han desenvolupat els llenguatges gràfics de l'escriptura, traçant un glossari d'històries, objectes, associacions, gestos i encontres. A través d'un treball escultòric, explora els límits intel·ligibles del signe, els seus accidents i la seva existència corpòria.

El seu treball s'ha exposat individualment a Homesession (*Una visión incierta*, INVITED 2024) i la galeria ProjecteSD (*Remains*, en el marc d'Art Nou 2021), així com de manera col·lectiva en espais com ara el Festival Lluerna (Fundació Miró, Barcelona), el Festival La Nuú (Rubí), la galeria ProjecteSD (Barcelona), o la Fundació Felícia Fuster (Barcelona). Ha rebut enguany el premi Sala d'Art Jove 2025, i hi està desenvolupant el projecte *Words are a kind of shape*.

En paral·lel i des de 2021, treballa com a ceramista i docent en diversos tallers de la ciutat.

PUNTS DE PARTIDA

La proposta parteix de la relació processual i matèrica que Helena Civit estableix amb les seves observacions, explorant qualsevol forma de llenguatge com una anella d'un encadenament de circumstàncies i forces materials. Una mirada enrere, sovint a passats llunyans, es vol compartir amb els i les alumnes, tantejant idees d'arqueologia, observació, especulació, una certa relació amb allò tènue, ambigu. Més enllà de l'obertura d'un imaginari-vocabulari personal de l'artista, a través d'exercicis i assajos pràctics, buscar camins i ressonàncies de nou cap al aquí i ara del grup, per jugar plegades amb formes d'escolta i d'expressió que reboten entre la imatge i la paraula.

INSTITUT

Aquesta és la quarta participació del Serrat i Bonastre (Sant Gervasi, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. Domènec (2015-2016), Toni Giró (2016-2017) i Martina Manyà (2024-2025) han estat els artistes residents, amb la mediació d' A Bao A Qu i, en el procés de creació de Martina Manyà, també de la Fundació Joan Miró de Barcelona. En aquesta edició, participen amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

Amb més de 130 anys de trajectòria, l'**Institut Josep Serrat i Bonastre** té una llarga tradició educativa. Ocupa l'actual edifici des del 1918. Amb diverses denominacions al llarg de la seva història, des del 1952 adopta el seu nom actual, en homenatge a l'enginyer mecànic i químic i gran difusor de termes tècnics Josep Serrat i Bonastre.

JAUME CLOTET
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT BARRES I ONES (BADALONA)
MEDIACIÓ
L'AFLUENT
AMB EL PROFESSOR
LLUC BAÑOS

PRESENTACIÓ **Jaume Clotet** (Manresa, 1994) és artista interdisciplinar graduat en Belles Arts en la Universitat de Barcelona. La seva pràctica es caracteritza per la paròdia de la identitat artística, la recerca d'una autofantasia ridícula i la creació de plataformes/shows que discuteixen les convencions i la normativitat.

Ha realitzat diverses exposicions individuals com “New Ywork” (Espai Rampa-La Capella, 2022), “20vingut” (EtHALL project space, 2020), “Diverrealism” (Habitación 34, 2020), “INTEGRAL” (La Capella, 2019) i “NeoGroupie” (Galeria SiS, 2015). La seva mostra “20vingut” va rebre el premi GAC a millor exposició d'artista emergent del 2020. “ALUSINASONS” (Antic Teatre, 2024) és el seu primer espectacle escènic, estrenat al Festival Grec.

Des de 2019 co-dirigeix l'esdeveniment de comèdia performàtica “Cabaret Internet” juntament amb Alicia Garrido, amb 19 edicions realitzades.

Ha realitzat projectes en residències com Nau Estruch (Sabadell, 2022-2023), programa “espais c” (Escola Aldana, 2022-2024, Consorci d'Educació de Barcelona i Institut de Cultura de Barcelona), La Infinita (L'Hospitalet, 2020), Fundació Rad'Art (Itàlia, 2017) i Fundació BilbaoArte (Bilbao, 2017).

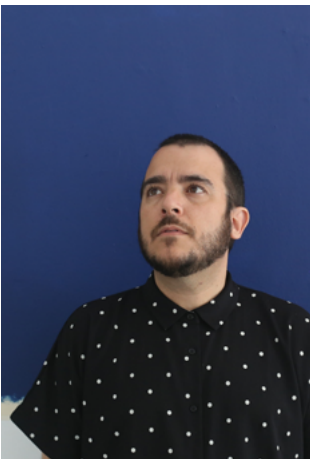
**PUNTS
DE PARTIDA**

Modo Ninja
Una sospita: l'art, tal com l'hem conegut, ha desaparegut o ha estat expulsat del seu lloc. En una era en què l'entreteniment ho inunda tot —on Netflix competeix contra la son dels espectadors i TikTok contra l'atenció—, proposo discutir què significa imaginar i crear avui. El punt de partida serà infiltrar-nos en l'univers omnipresent de l'oci des de la perspectiva artística: no per imitar-lo, sinó per contaminar-lo amb pensament àgil i alliberador, desmuntant-ne els codis des de la ximpleria, el joc i el poder de l'expressió visual i plàstica. Aposto per materials accessibles i no intimidatoris, per l'humor i la sorpresa com a eines de treball. L'art amb majúscules pesa massa, i sovint menysprea l'entreteniment com a baixa cultura, però és urgent apropiar-nos d'aquest espai que modela imaginaris col·lectius. Volem colar-nos per les esquerdes de l'entreteniment, habitant-lo com a camp de batalla lúdic, camuflant-nos entre les seves formes per reaparèixer d'una altra manera.

INSTITUT

Segona participació consecutiva de **L'Institut Barres i Ones** (Llefià, Badalona) a EN RESIDÈNCIA. En la seva primera participació, va acollir el procés de creació “Uff final: més enllà del soroll”, de Laura Llanelli, presentat al Centre Cultural L'Escorxador. En aquesta edició l'Institut Barres i Ones participa al programa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

L'Institut Barres i Ones està en funcionament des de l'any 1986. L'actual edifici va ser inaugurat durant el curs 1990-1991, amb el nom de “Badalona 8”. L'any 1993, mitjançant un concurs entre l'alumnat, es va decidir la seva actual denominació com a Institut Barres i Ones, en una clara referència a la iconografia de l'escut de la ciutat de Badalona.

FITO CONESA
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL
MEDIACIÓ
EART
AMB LES PROFESSORES
SARA ELIAS I IOLANDA MALLORQUES

PRESENTACIÓ **Fito Conesa** (Cartagena, 1980). Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, la seva obra es troba en col·leccions de museus com el MACBA de Barcelona o en institucions com la Fundació Banc Sabadell o la Universitat de Granada.

Els seus treballs han estat exposats en diferents museus, centres d'art i festivals com l'Oslo Screen Festival 2010, la Barcelona Loop Fair 2009-2012, el Festival Internacional de Poesia de Barcelona, el Centro Cultural Español de la República Dominicana, La Casa Encendida de Madrid, Matadero Madrid o CaixaForum (Lleida, Tarragona, Barcelona).

L'any 2021 va ser proposat per l'associació Homesession i el festival de performance Artefacte com a artista resident al Museu Nacional de Catalunya.

Conesa és creador d'una obra polièdrica que abasta la instal·lació, el vídeo i l'exploració sonora, ampliant-ne les possibilitats. Algunes de les seves obres es plantegen com una exposició del propi artista i del seu context geogràfic d'origen; d'altres incorporen diferents elements de la història cultural i del món contemporani (filmografia, referents musicals, personatges històrics, identitats digitals); i d'altres dissectionen l'activitat quotidiana.

Paral·lelament, ha desenvolupat una tasca de conferències i tallers en educació artística en espais com La Panera de Lleida, Fundació “la Caixa” de Barcelona, CaixaForum de Madrid i MACBA de Barcelona. Va formar part de l'equip tutorial de la Sala d'Art Jove de Barcelona (2012) i entre els anys 2014 i 2017 va dirigir i coordinar l'Habitació 1418, el projecte del CCCB i el MACBA per a joves de 14 a 18 anys.

Fito Conesa va participar en la 10a edició d'EN RESIDÈNCIA (2018 – 2019), a l'Institut Príncep de Girona (actualment, Institut Teresa Pàmies), on va crear “Teen Cell”, amb el comissariat i la coordinació d'Experimentem amb l'ART.

També ha participat en diverses publicacions com *Zeitgeist: Variations & Repetitions* (Save as... publications, 2010), *Unique Window Display* (Loft Publications, 2009) i *Suite for Ordinary Machinery* (Save as... publications, 2008). Amb aquesta darrera va passar a formar part dels fons de la biblioteca de la Tate Modern (Londres), el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS) i el MACBA.

L'any 2022 va rebre el Premi Alfonso X (Regió de Múrcia) en la categoria “art dels nous mitjans” i el Premi de Videocreació impulsat pels Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya, Arts Santa Mònica, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Festival Loop.

**PUNTS
DE PARTIDA**

La música: espai íntim compartit
La música és, sens dubte, un espai íntim compartit. És a dir, d'alguna manera fem ús d'ella per travessar emocions i moments intensos. Tant per diluir com per amplificar allò que sentim. Anem a un concert i, emocionades, som capaces de cantar aquelles cançons que, fins aquell moment, havien estat confinades en aquell racó mental que es crea entre nosaltres i els auriculars a tot volum.

Cantem, balbucegen en altres idiomes, i repetim melodies fins a la sacietat. Melodies que ens transporten a un record, un instant, i ens situen en un estat d'ànim precís. En aquest context, la veu emergeix com a protagonista: és l'instrument principal d'aquesta catapulta emocional.

La proposta de Conesa parteix d'aquest univers musical quotidià i compartit: construir un cor efímer on cantar, sense necessitat de ser cantants, peces creades col·lectivament. Una pràctica que transcendeix el simple exercici de karaoke per esdevenir un llenguatge universal que ens connecta amb el nostre jo més íntim i emocional —a través del grup.

Perquè, de vegades, no calen paraules per entendre que una peça parla d'una ruptura. I, de vegades, no cal mencionar la felicitat per sentir-la plenament.

INSTITUT

Novena participació de l'**Institut Narcís Monturiol** (Montbau, Horta-Guinardó) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors hi han desenvolupat processos de creació Mar Arza, Martí Sales, Bruno Ollé, Consuelo Bautista, Jordi Lafon, STA, Lautaro Reyes i Las Cosas. Una vegada més, participa amb un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

Situat al peu de Collserola, al carrer de l'Harmonia, el Narcís Monturiol és un centre relativament petit, amb dues línies d'ESO i una de batxillerat. Amb cinquanta-set anys de trajectòria, la dimensió del centre fa que el coneixement en tot l'àmbit educatiu sigui possible i que la implicació de tothom amb l'institut sigui un dels seus trets diferenciadors.

ALEIX FAURÓ I SIERRA (LA VIRGUERIA)

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN
(SANT ADRIÀ DEL BESÒS)

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB LES PROFESSORES
ROCÍO LEÓN I ROSETA DE JUAN

PRESENTACIÓ

Aleix Fauró i Sierra és un creador escènic format a La Casona i a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia. L'any 2009, juntament amb Isis Martín, funda la companyia teatral La Virgueria, sota el paraigua de la qual coescriu i codirigeix Si avui és diumenge demà és dijous, L'hivern al cos, 180° de cel, El pes del plom, Com menja un caníbal i El Missioner.

Dins La Virgueria també ha dirigit Paisaje sin casas, de Pablo Ley; Arbres, de Marc Artigau i Queralt; i Demà, d'Helena Tornero. Igualment, ha codirigit Snorkel, d'Albert Boronat, i Medusa, de Ricardo Menéndez Salmón adaptat per Pablo Ley, espectacle que va rebre el Premi a Millor Espectacle del 2017 per la Crítica Serra d'Or. Els seus treballs més recents són la codirecció de La punta de l'iceberg, d'Isis Martín, així com la dramatúrgia escènica de Teoria King Kong, de Virginie Despentes i amb dramatúrgia de M. Àngels Cabré.

Fora de La Virgueria, ha dirigit Memòria, d'Anna Gonzalvo, i l'espectacle infantil Mai més set, mai més gana, dins del projecte La Perla Petita, de La Perla29. Ha codirigit, juntament amb Marc Artigau, l'espectacle Ballar (és l'únic que) ens salvarà, i ha coescrit i codirigit, amb Isis Martín, Cremeu-les. S'ha encarregat de la direcció escenogràfica de l'exposició Port, territori de fronteres, comissionada per Xavier Theros (Museu Marítim de Barcelona). Com ajudant de direcció, ha treballat al costat de Pablo Ley i Josep Galindo a La maternitat d'Elna i La ruta blava, Roger Bernat a Domini públic i Marc Artigau a l'espectacle Caïm i Abel.

Actualment, compagina les tasques de dramatúrgia i direcció a La Virgueria amb classes d'interpretació, dramatúrgia i direcció a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia.

La Virgueria som l'Aleix Fauró, la Isis Martín i la Júlia Ribera. Creiem en un teatre compromès amb la societat, però també amb la llengua, la cultura, la poesia, la bellesa, el risc i la provocació. Creiem en la suma d'energies i el diàleg constant des dels diferents punts de la creació escènica. En el treball en equip trobem la base a partir de la qual créixer i transformar la poesia textual en poesia visual mitjançant l'energia dels actors i les actrius, la plàstica de la imatge i dels objectes, la música, els silencis i la força dels cossos. Els nostres espectacles són, sobretot, un viatge emocional que s'emporta el públic per retornar-lo, ben remogut, a les seves butaques. Els treballs de La Virgueria neixen de la necessitat d'expressar amb un llenguatge propi allò que ens incomoda i/o ens commou de la realitat. El teatre com a altaveu per donar ressò a les nostres inquietuds que, alhora, poden ser també les del nostre públic. Des de la seva fundació a l'Obrador de la Sala Beckett, el 2009, La Virgueria es nodreix habitualment de molts col·laboradors que participen en cada projecte, formant un col·lectiu d'actors i actrius, dramaturgs, músics, escenògrafs, productors, etc., tots ells moguts i units per una mateixa inquietud: expressar-se a través del teatre. Gràcies a aquesta suma, la companyia ha estat als escenaris del Teatre Lliure, el Teatre Nacional de Catalunya, la Sala Beckett o el Heartbreak Hotel, per citar només alguns exemples.

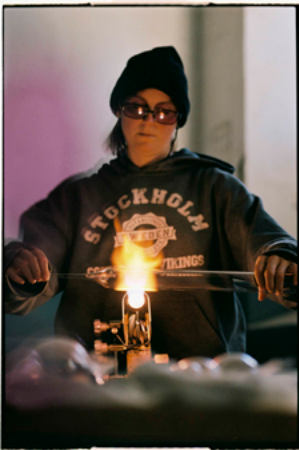
PUNTS DE PARTIDA

Vivim en una societat aclaparada per les imatges, condemnada per la dita “una imatge val més que mil paraules”. Però en un temps on aquestes imatges poden ser alterades i, fins i tot, inventades, val la pena treballar en pro de restar la importància que aquestes imatges tenen i tornar a la paraula, al relat i a l'experiència vivencial. És des d'aquest convenciment i la necessitat de fer fora la pressió que suposa la pròpia imatge i la dels altres, tant a les xarxes socials com en el dia a dia, que voldríem començar un procés de creació a partir de les pròpies vivències dels alumnes, però, sobretot, a partir de la mirada crítica davant l'ús indiscriminat de la imatge i la intimitat en la societat contemporània. Un procés on obrir moltes portes que són preguntes. Un procés amb molts camins a recórrer i que encara no sabem on ens portarà. Un camí on desenvolupar una mirada pròpia a través de l'experiència artística, de l'experiència escènica, amb l'objectiu d'aprofitar totes les eines al nostre abast per desvincular-nos de la pressió de ser “normals”.

INSTITUT

Tercera participació consecutiva de l'**Institut Manuel Vázquez Montalbán** (Sant Adrià de Besòs) a EN RESIDÈNCIA. En les edicions anteriors, va acollir els processos de creació de Rafa Castañer i Chús Portela (2023-2024) i de Joan Negrescolor (2024-2025), amb la mediació de L'Afluent. Enguany participa amb un grup d'alumnes de 4r d'ESO.

Durant els anys 80 del segle passat es van construir a Sant Adrià dos edificis importants per la ciutat, pràcticament l'un al costat de l'altre: l'Escola Catalunya i, en segona fase, l'Institut Sant Adrià del Besòs, que l'any 2004 va rebre la denominació d'Institut Manuel Vázquez Montalbán. Ambdós edificis van ser dissenyats per l'arquitecte Oriol Bohigas (1925–2021). L'actual denominació de l'Institut té a veure amb la figura de l'escriptor Manuel Vázquez Montalbán (1939–2003), en homenatge permanent a la seva condició de cronista de la vida que es produeix als límits de les ciutats i als espais més invisibles i oblidats pels relats habituals.

VIVIAN FRIEDRICH

EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT

MEDIACIÓ LA CENTRAL DEL CIRC

AMB EL PROFESSOR XAVIER SISQUELLA I LA PROFESSORA MARIA PACZKOWSKI

PRESENTACIÓ

Vivian Friedrich

El fet que vaig néixer l'any en què va caure el Mur de Berlín ha estat especialment significatiu per a mi, ja que aquest esdeveniment em manté qüestionant-me els límits mentals i físics que la humanitat és capaç d'establir. De la mateixa manera, el fet d'haver nascut al si d'una família de vidrier(e)s, conegudes com a vidrier(e)s de Bohèmia, ha influït en la meua fascinació per les formes i els reflexos.

Creadora, investigadora i autora de circ performatiu. Es forma en arts circenses i llenguatges de moviment entre Tilburg (ACaPA, NL), Hamburg i Barcelona. Paral·lelament, es gradua en psicologia mitjançant estudis a distància i en 2018 complementa la seva formació amb el Certificat de Dramaturgie Circassienne de CNAC (FR) i ESAC (BE). Com a artista de circ s'ha especialitzat en la Corda U creant un vocabulari propi combinant tècniques de corda fluixa, corda lisa i trapezi. Del 2017 al 2021 Vivian ha estat facilitadora de les Jornades de Dramatúrgia en la Central del Circ i com pensadora ha estat convidada a trobades de reflexió de l'Ateneu de Nou Barris, el Festival de Teatre Independent a Barcelona, el 4#Encounter de Circus Dialogues i CircoRed a Madrid. Co-creadora de *LaRed* del col·lectiu Fam. Lizajous, autora del projecte *I Love My Car* i dramaturga i facilitadora artística de la creació *Breach* de la Cia. Som Noise, companyia seleccionada pel programa circusnext+. En 2022 estrena la seva peça *Kristall Bohème [Excavació d'Una Memòria]* en el Mercat dels Flors, redescobrint l'antiga tradició familiar dedicada a l'artesania de vidre. Actualment, ha estrenat la seva nova peça *Sklenka Melta*, un quintet entre quatre cossos i una matèria, en Fira Trapezi Reus i Festival Grec de Barcelona.

PUNTS DE PARTIDA

En una societat que intenta controlar i normalitzar-ho tot, podríem començar a preguntar-nos què és la confiança o on està la confiança. El circ no pot existir sense la confiança. El risc no pot existir sense la confiança. La intuïció i el fet de sentir no poden existir amb un control constant. A través del llenguatge de circ explorarem quin és el nostre ancoratge segur, i en quins moments podríem deixar anar el control per a sentir. En alguns moments treballarem amb un material que és fràgil i fort alhora, el vidre. Reflexionem sobre el fet de confiar en alguna cosa que es pot trencar en qualsevol moment, com intuïm, com ens protegim i com confiem en alguna cosa o algú. El vidre es pot trencar en qualsevol moment, tal com la pau en la situació política actual, o el fet de tenir una casa a Barcelona, tenir una estabilitat... El vidre és metàfora per la fragilitat de l'equilibri entre trencar-se i mantenir-se. Durant el procés entenem el circ com l'art de la recerca dels cossos humans i no-humans, entenem el circ com a llenguatge de moviment i l'objecte com a extensió del cos. Partim de la idea que la realitat és una percepció subjectiva, allò físic és real i evoca un efecte en nosaltres. Explorem el cos com ser sensitiu, com a observador i ser observat. Creem un imaginari a partir d'allò físic.

INSTITUT Catorzena participació consecutiva de l'**Institut Doctor Puigvert** (Sant Andreu, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. Luis Bisbe, Jaume Ferrete, Francesc Ruiz, Luz Broto, Ana García-Pineda, Enric Farrés Duran, Max Besora, Maria Llop i Vanesa Varela, Anna Irina Russell, Gerda Kochanska, Ninja Papel , Valentina Gaia Lops i Ida Barbati, i també, Marc Badia hi han desenvolupat processos de creació. Una vegada més, el Doctor Puigvert participa al programa amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

L'Institut Doctor Puigvert està molt a prop del nus viari de la Trinitat i del curs del riu Besòs. Va començar a funcionar l'any 1985, tot i que l'actual edifici no va ser inaugurat fins al 1991-92. El seu claustre acordà donar-li el nom d'Institut Doctor Puigvert en memòria de l'uròleg Antoni Puigvert (1905-1990), la infantesa del qual està estretament lligada a Sant Andreu.

ALBA G. CORRAL

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT RAMON BERENGUER IV
(AMPOSTA)

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LA PROFESSORA
NEUS GONZÁLEZ

PRESENTACIÓ **Alba G. Corral** (Madrid, 1977) Alba G. Corral és artista visual, desenvolupadora de codi i docent. Amb formació en enginyeria informàtica, Corral ha estat creant art utilitzant el programari durant l'última dècada. La seva pràctica s'estén a través del les performances en viu, el vídeo, els mitjans digitals i la instal·lació, i explora narratives abstractes a través de diferents pràctiques artístiques. Des de fa anys resideix a La Ràpita (Montsià).

La seva versatilitat l'ha portat a crear sinergies amb artistes de diferents disciplines artístiques (música clàssica, electrònica, experimental, moda, teatre, dansa contemporània..) encara que és reconeguda, sobretot, per les seves actuacions audiovisuals en viu on integra la codificació i l'elaboració en temps real, en col·laboració amb músics.

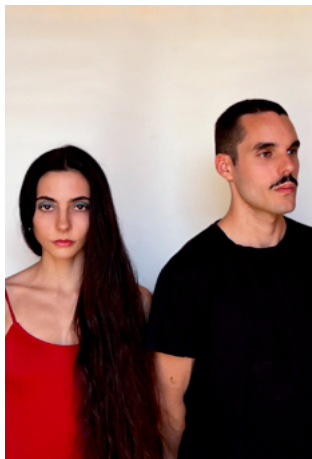
En el marc de la docència ensenya programació visual enfocada a dissenyadors i artistes en diferents espais, tant en xerrades, tallers i “workshops”, dedicats al codi creatiu amb eines de software obert (“processing”).

PUNTS DE PARTIDA En l'inici d'aquest projecte es proposa establir una relació propera amb l'entorn: escoltar-lo, mirar-lo, sentir-lo i vincular-nos-hi des de l'experiència directa, fent treball de camp. Posar en diàleg el paisatge, les comunitats, les històries que l'habiten... connectant amb elements com els rius, el volt dels ocells, els cromatismes, els sons i sorolls que habitem...

A partir d'aquesta escolta i observació, “dibuixar” amb el codi obert, deixar rastre de les vivències, colors, textures i tensions que emergeixin en aquest procés i crear una peça audiovisual capaç de transmetre i reactivar aquests encreuaments, generant nous espais de percepció.

INSTITUT L'**Institut Ramón Berenguer IV** (Centre, Amposta) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Va ser posat en marxa el curs 1954-1955 i l'edifici on s'ubica és una de les 92 obres que recull el llibre “Registre d'Arquitectura Moderna a Catalunya 1925-1965” publicat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya l'any 1996. Els arquitectes redactors del projecte foren Josep Martorell i Codina, Oriol Bohigas i Guardiola, Francesc Bassó i Birulés i Joaquim Gili i Moros. Un projecte de reconegut nivell arquitectònic, exemple d'arquitectura moderna i racionalista.

Imparteix ESO i totes les modalitats de Batxillerat, dos cicles formatius de la família de Sanitat i, també, el curs d'Accés als Cicles Formatius de Grau Superior. En les seves instal·lacions també s'hi ubica l'Escola Oficial d' Idiomes d' Amposta.

MAR GARCIA I JAVI SOLER

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA SEDETA

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS/GRANER

AMB LES PROFESSORES
ALBERT BASSAS I SÍLVIA MASDEU

PRESENTACIÓ **Mar Garcia**, graduada en Coreografia i Interpretació per l'Institut del Teatre (IT) i graduada en Psicologia per la Universitat de València, i **Javi Soler**, graduat en Direcció d'Orquestra per l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i Mestre d'Educació Primària per la Universitat de València, són una companyia motivada per la investigació i creació escènica al voltant de les possibilitats de relació i transversalitat entre el moviment i el so, tots dos com a protagonistes de l'acció.

Els seus treballs es caracteritzen per la concreció del material escènic, per una cerca específica per a la connexió amb l'espectador i per combinar referències tècniques de composició contemporània juntament amb les referències pertanyents al seu context generacional i a l'imaginari col·lectiu.

Com a companyia, des del 2021 han passat per espais de residència com El Graner, La Caldera, Impuls a la Dansa de València, el Centre d'Art i Natura de Farrera, Residencias Paraíso juntament amb el Colectivo RPM, la Universitat de València i el Corralito amb el festival TNT. Les seves peces, entre les quals es troben Caribe Mix '23, RECORD: què ens passarà?, miccionario o Nicolasito Pertusato, han format part de la programació de contextos com el Festival Madrid en Danza, Dansa Metropolitana, Dansa València, la Fundació Joan Miró, el Teatro Viriato (Portugal), el Festival TNT, Condeduque, el Festival Bucles o el Festival SAÓ, i han rebut diferents premis en contextos com el Certamen Internacional del festival 10 Sentidos (Premi Focus Days) o el Certamen Coreográfico de Madrid Paso A2 (Premi del públic, Premi Emprendo Danza i Premi Dansa València).

Pròximament, la seva peça Caribe Mix '23 formarà part de la programació del Mercat de les Flors a Barcelona (febrer del 2026) i del programa Dansa a les Escoles a l'espai de creació de dansa La Caldera (febrer del 2026). Durant la temporada 2025/26, troben espais de residència d'investigació al Teatro Calderón de Valladolid, el Teatre L'Artesà del Prat de Llobregat o L'Estruch de Sabadell, entre d'altres, amb el suport del festival Dansa Metropolitana.

Per la seva banda, la Mar és intèrpret de creadores com María Jurado, Silvia Batet, Tomás Pintos, Agrupación Sr. Serrano o Núria Guiu, entre d'altres, i ha ballat a les òperes Adriana Lecouvreur (dirigida per David McVicar) i Rusalka (dirigida per Christof Loy i coreografiada per Klevis Elmazaj) al Gran Teatre del Liceu. El Javi és intèrpret de creadores com Improvável Produções i de l'òpera Rusalka al Gran Teatre del Liceu, i col·labora en qualitat de compositor i director musical amb creadores com Mabel Olea o Tomás Verdú.

Entre els projectes de mediació que duen a terme destaquen La Cora, agrupació coral de La Caldera, Survival Kit amb l'aula de creació del Teatre L'Artesà, i han desenvolupat projectes amb Dansa Metropolitana (Vibracions i The Best of Both Worlds) i amb Dansa València (Burriana' Scores). Pròximament desenvoluparan el programa Camins Vius Secundària, una iniciativa del Teatre L'Artesà, i algunes col·laboracions puntuals amb el festival Russafa Escènica a València o el festival TNT.

**PUNTS
DE PARTIDA**

La nostra motivació artística principal parteix de la recerca al voltant de la interdependència entre moviment i so, ambdós àmbits sentits i tractats com a protagonistes de la composició escènica. Des que vam iniciar la nostra activitat com a companyia, la partitura s'ha consolidat com a nexa de connexió idoni entre ambdós àmbits artístics, afavorint així la concreció del material escènic com a tret distintiu de les nostres composicions.

D'altra banda, els nostres processos es caracteritzen per una recerca prèvia, constant i profunda, amb l'objectiu de generar un camp dramàtic des del qual qüestionar l'acció performativa. També hi destaquen la combinació de referents tècnics de l'àmbit compositiu contemporani junt amb referents pertanyents a l'imaginari col·lectiu, així com la creació escènica amb una atenció constant cap a allò que llegeix i rep el públic.

En Residència és per a nosaltres una oportunitat per llençar al grup les nostres eines per a la recerca creativa i la nostra metodologia compositiva. Volem veure com s'apropien de les nostres eines. Com juguen des de les seves perspectives, i com proposen i es qüestionen des de l'abstracte de la investigació. A partir d'aquesta recerca pràctica, confeccionar, desenvolupar i construir l'escena, amb el so i el moviment com a eixos centrals de l'acció performativa.

INSTITUT

Tercera participació consecutiva de l'**Institut La Sedeta** (Camp d'en Grassot, Gràcia) a EN RESIDÈNCIA. En la 15a edició (2023-2024), va acollir el procés de creació d'Irena Visa, amb la mediació de la Fundació Joan Miró de Barcelona i d'A Bao A Qu. En la 16a edició (2024-2025), van participar-hi amb l'artista resident Ivonne Villamil, amb la mediació d' A Bao A Qu. Una vegada més, La Sedeta participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

L'institut s'allotja en el recinte de l'antiga fàbrica tèxtil Pujol i Casacuberta, coneguda com La Sedeta per la seva producció en teixits de seda, que va finalitzar la seva activitat l'any 1975. Va ser llavors quan un intens moviment veïnal va provocar que l'Ajuntament expropiés el solar que ocupava la fàbrica, aturant el projecte de construcció d'habitatges per part d'una entitat bancària, i que s'iniciés el projecte d'equipament actual. En el recinte fabril, que pertany al catàleg de patrimoni històric-artístic de la ciutat de Barcelona, avui trobem l'Escola La Sedeta, l'Institut La Sedeta (inaugurat l'any 1983) i el Centre Cívic La Sedeta.

Laura Ginès
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA RIBERA (MONTCADA I REIXAC)
MEDIACIÓ
L'AFLUENT
AMB LES PROFESSORES
VANESSA SANZ I NÚRIA JULIÀ

PRESENTACIÓ **Laura Ginès Bataller** (Girona, 1975) és graduada en Arts i Disseny (UAB), tècnica superior en Il·lustració (E. Massana), i té formació en Arquitectura i música. La hibridació de llenguatges, la música com a motor de ficcions i allò urbà com a personatge, són alguns dels fils que recorren la seva obra com a artista audiovisual. Alguns dels seus treballs formen part de l'Arxiu Xcèntric del CCCB dedicat al cinema experimental, i ha presentat la seva feina en centres de referència internacional com la Cinematheque de San Francisco, l'Anthology Film Archives de Nova York o el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid.

També fa de docent a BAU Centre Universitari d'Arts i Disseny, a la UPF Comunicació Audiovisual, i desenvolupa projectes de divulgació del cinema experimental per a equipaments culturals com el CCCB (Departament de Mediació i Xcèntric), Matadero Madrid, Arteleku (San Sebastián), Habitació 1418 (MACBA), o CaixaFòrum. Ha participat com a ponent en centres de formació artística com LAV Madrid, Kunsthochschule für Medien Köln (Colònia), Akademia Sztuk Pięknych (Wrocław), o Academy of Fine Arts Vienna.

Una de les seves peces s'inclogué al cicle *Del trazo al píxel. Más de 100 años de animación española*, que va estar de gira per centres d'art i festivals d'arreu, i va arribar al MoMA de Nova York el setembre de 2016. El seu projecte animat *Our Notebooks* formà part d'un dels capítols de la web sèrie *Mon œil*, que produeix i difon el Centre Pompidou (París). La seva instal·lació interactiva *Grafia animada per a després del diluvi*, s'ha exhibit en diverses ciutats catalanes (Girona, Barcelona, Lleida, Terrassa, Granollers), al Festival of Animation Berlin 2023, i fins l'octubre de 2025 forma part d'una exposició col·lectiva sobre dibuix animat contemporani al *Horst Jansen Museum* (Oldenburg, Alemanya).

PUNTS DE PARTIDA M'agradaria posar en comú amb el grup una recerca que he engegat fa uns mesos, que té a veure amb observar i explorar què hi ha de la idea de jardí dins la ciutat contemporània; com a natura abreviada però també com a actitud de ciutadanes i veïnes.

Enmig de l'aparent exigència de límits, interrupcions, murs, tanques, trànsit, vies de tren, etc. quin és el jardí que podem fer-nos?

Activarem metodologies pròpies del treball de camp i del rastreig (registre fotogràfic, videogràfic o sonor d'índicis), amb la possibilitat de configurar un inventari/arxiu a partir del qual construir de ficcions, faules i utopies urbanes sobre estar, jugar, ocupar l'espai públic.

INSTITUT L'Institut La Ribera (La Ribera, Montcada i Reixac) participa per tercera vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. En la 15a edició (2023-2024), Rodrigo Laviña hi va desenvolupar, el procés de creació de "Drac, Barra, Empremta", presentat a Montcada i Reixac i, posteriorment, a la biennal "Manifesta 15 Barcelona Metropolitana". En la 16a edició, Natalia Domínguez va crear "Un so que no se sent, una pols que no es veu", presentat públicament a La Capella (juny 2025). L'Institut La Ribera torna a participar amb un grup d'alumnes de 3t d'ESO.

Molt a prop del riu Besòs, l'entorn de l'Institut La Ribera està en ple procés de transformació, de la mà del projecte del Parc Fluvial de la Ribera i de les intervencions del Pla de Barris. També manté una aliança amb la Universitat de Barcelona, en el marc del programa MAGNET i amb el suport de l'Ajuntament de Montcada i Reixac.

RAQUEL GUALTERO

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT MARTÍ POUS

MEDIACIÓ
L'AFLUENT I FABRA I COATS: FÀBRICA DE CREACIÓ

AMB LA PROFESSORA
ANA PÉREZ-ROSAS

PRESENTACIÓ **Raquel Gualtero** (Barcelona). Ballarina, coreògrafa i creadora amb una trajectòria internacional en la dansa contemporània. Graduada el 2005 per la Hoogeschool voor de Kunsten – Theater School d'Amsterdam, l'any següent va rebre la beca danceWEB al Festival ImpulsTanz de Viena.

Ha col·laborat amb reconegudes companyies com Scottish Dance Theater (Escòcia), Compagnia Zappalà (Itàlia), Fabulous Beast Dance Theater (Anglaterra) i Romeo Castellucci (Itàlia). A l'Estat espanyol, ha treballat amb directors com Àngels Margarit (*Capricis*, Mercat de les Flors) i Àlex Rigola (*Tragèdia*, Festival Grec). També va participar en la reposició de *Julius Caesar*, amb gira per Itàlia.

Des de la seva arribada a Barcelona el 2015, ha desenvolupat una àmplia varietat de col·laboracions artístiques amb Pere Faura (*Sweet Tyranny*), Janet Novas (*Imaginé 5 cuerpos y ninguno era el mío*), Vero Cendoya (*La Partida*) i Agrupación Señor Serrano, entre d'altres. La seva incursió en les arts visuals la va portar a treballar amb Agustín Ortiz a *Animalia Paradoxa*.

Com a coreògrafa, ha creat peces com *Blanco* (2005), *Persona* (Premi Injuve 2011), *Brut* (2018), *Nuà*, *Panorama* (2021). La seva creació més recent, *360°*, guardonada amb el Premi APdC al Millor Disseny de Vestuari, es va estrenar a FiraTàrraga i va evolucionar cap a *Reactiva 360°*, una versió amb videomapping presentada al Festival Internacional de Videoart de Casablanca. La versió escènica completa, *Complete Revolution*, debutarà al Festival Grec 2025.

A més del seu treball escènic, Raquel Gualtero també impulsa projectes educatius i comunitaris. Ha desenvolupat espectacles inclusius amb grups diversos a Barcelona i ha adaptat el seu solo *Panorama* per a estudiants del Conservatori Superior de Dansa de Barcelona. . En el marc de DANSA Metropolitana 2023, va presentar i compartir “Panorama” amb diversos grups d'EN RESIDÈNCIA, a La Caldera. Actualment, és docent al programa SUDANSA, apropant la dansa a les escoles.

La seva obra ha estat presentada en festivals i teatres d'Europa, Àfrica i Llatinoamèrica.

PUNTS DE PARTIDA

Anthem és el meu projecte d'investigació artística i escènica, que parteix del desig de repensar el concepte d'himne” com a símbol col·lectiu. M'interessa explorar què passa quan aquest himne no representa una sola identitat homogènia, sinó una constel·lació de veus diverses, dissidents, vulnerables i potents.

El punt de partida del procés és aquesta tensió entre unitat i pluralitat: un himne físic, construït des dels cossos, les friccions i els paisatges que emergeixen quan deixem de buscar la perfecció formal i ens obrim a les esquerdes —a les ruptures, les ferides, les diferències.

Em centro especialment en el valor poètic i polític d'aquests cossos i veus no normatius com a formes de resistència davant els discursos hegemònics del capitalisme i el patriarcat. La fragilitat i la diversitat no són obstacles, sinó força generadora.

Com diu Leonard Cohen, “hi ha una esquerra en tot, així és com entra la llum”: aquest serà un lloc des d'on començar.

INSTITUT

Aquesta és la setena participació de l'**Institut Martí Pous** (Sant Andreu, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació de Cristina Checa, Jorge Albuerne, Cristina Celada, Gatillo Culón, PSIRC i Joaquín Collado. Enguany participa amb un grup d'alumnes de segon d'ESO.

L'Institut Martí Pous va ser creat el 2017 i forma part del conjunt d'equipaments culturals i educatius ubicats al recinte de Fabra i Coats. El veïnatge amb la Fàbrica de Creació, el Centre d'Art, l'Ateneu L'Harmonia, la Biblioteca Ignasi Iglesias - Can Fabra, el Taller de Músics i el CRAB – Centre de Recursos Artístics de Barcelona, entre d'altres, contribueix a fer valer la dimensió d'aquest institut com a centre de producció cultural, juntament amb l'Escola Bressol La Filadora, l'Escola Can Fabra i l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu.

VÍCTOR JAENADA
EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT POMPEU FABRA (BADALONA)
MEDIACIÓ
EART
AMB LES PROFESSORES
SONIA ESPEJO I LAURA MARTÍNEZ

PRESENTACIÓ **Víctor Jaenada** (Barcelona, 1977). Artista barceloní forjat a la perifèria. El 1994 ingressa a l'escola Llotja de Barcelona, on rep cinc anys de formació tradicional. Com a complement, el 2001 entra a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, on aprofundeix en la pintura i el dibuix i experimenta amb altres mitjans; al quart curs obté una beca a la Universitat de Granada.

Després de la universitat, transforma un local abandonat d'Esplugues de Llobregat en la seva casa-estudi; en aquest espai s'instal·la durant cinc anys i crea les seves primeres instal·lacions-murals. El 2013 amplia els seus projectes multidisciplinaris al centre de producció Hangar, i el 2016 comença a treballar en un estudi a Barcelona, dins de la galeria Balaguer, on inaugura les seves instal·lacions orgàniques. El 2019 es trasllada al seu estudi actual a L'Hospitalet de Llobregat, ciutat en què també va residir entre 2017 i 2022. Actualment viu a Piera amb la seva família, on disposa d'un altre taller que complementa el de L'Hospitalet.

Ha mostrat la seva obra en centres d'art com el MNAC, el CCEMx de Ciutat de Mèxic, la Fundació Antoni Tàpies o la Fundació Joan Miró de Barcelona. El 2024 redimensiona la seva pràctica assumint la direcció artística del festival Manifesta a L'Hospitalet. A més, participa periòdicament en projectes, tant individuals com col·lectius, en diferents galeries, espais alternatius, institucions i fires d'art.

Víctor Jaenada va participar en la vuitena edició d'EN RESIDÈNCIA (2016-2017), realitzant el procés de creació de QUO VADIS - ON VAS a l'Institut Les Corts, amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO i amb la mediació del MNAC.

PUNTS DE PARTIDA Com Conèixer l'alumnat, a cadascun d'ells. Saber què saben d'art o què els interessa de l'art, què els agrada fer o pensar. Prendrem els punts forts de cadascú i intentarem començar a desenvolupar-los individualment i a relacionar-los amb els punts dels altres; la combinació ja és, per si mateixa, un tipus de creació.

La teoria és que siguin ells mateixos qui vagin trobant els seus llocs en un procés creatiu que s'anirà ampliant i concretant paulatinament. A mesura que construïm, anirem definint la forma que podria acabar tenint.

M'agradaria induir, canalitzar, l'energia creativa generada cap a un format final proper a l'escènic, però sense cap premissa inicial, més enllà d'una simple projecció mental en aquesta direcció. Sí que intentarem que el context més proper —institut, barri i/o ciutat— hi tingui algun paper.

Els temes que solen travessar la meva pràctica artística normalment tenen a veure amb la cultura popular o amb allò que em passa, a mi o al meu món, sempre des d'una òptica "universal". La manera com aquests temes es materialitzen són formes en aparença simples i directes, però amb diferents capes ocultes i riques: la poètica, la simbòlica i d'altres.

Normalment treballo el format instal·latiu, des que la pintura se'm va anar escampant; quelcom similar al que m'està passant ara entre el món de les instal·lacions i el de l'escènic, com un camí

natural i líquid. En definitiva, en el meu procés de treball, sigui quin sigui el seu format, moltes petites obres en creen una de gran. Així doncs, moltes habilitats i moltes microevolucions, el mateix.

Ens endinsarem totes juntes en un procés nou i ignot, en una deriva creativa. Passarem moments de crisi, de full en blanc i de trontoll, però també moments de superació i il·luminació. La confiança en nosaltres i entre nosaltres serà el nostre combustible. En les primeres sessions hi haurà contenció, calma i temps; en les últimes, ens llençarem al barranc sense remei.

INSTITUT **L'Institut Pompeu Fabra** (Bufalà, Badalona) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. L'actual centre té els seus orígens l'any 1915, quan a partir de l'escola de la cooperativa "La Bi-enhechora" de l'Ateneu Obrer de Badalona, l'Ajuntament de la ciutat va crear l'Escola Municipal d'Arts i Oficis. Durant la seva trajectòria i després de diversos canvis de nom, serà el 1990, i a partir de la LEC, que passarà a anomenar-se Institut Pompeu Fabra. El nom de l'institut és un homenatge al mestre Fabra, primer director de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, i també impulsor de la creació de l'Escola Catalana de Badalona. Mentre vivia a la ciutat, Pompeu Fabra redactà el Diccionari General de la Llengua Catalana.

JOSÉ Y SUS HERMANAS

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA

MEDIACIÓ
TEATRE LLIURE

AMB EL PROFESSOR QUIM CUBARSÍ
LA TIS CRISTINA CELMA
I LA PROFESSORA CARME SALINAS

PRESENTACIÓ **José y sus Hermanas** (2017) JYSH irromp en l'escena teatral en 2017 i, des de llavors, s'ha consolidat com un dels referents més estimulants de la creació contemporània a Catalunya. El seu treball es caracteritza per una constant desconstrucció dels llenguatges escènics i una cerca incessant de noves maneres de narrar. Amb un estil híbrid que fusiona teatre, *performance i audiovisual, la companyia ha desenvolupat peces com *Els bancs regalen sandvitxeres i xoriços*, *Arma de construcció massiva*, *Explori el Jardí dels Carpats* o *Concurs de mals talents*, on reflexionen sobre identitat, precarietat, tecnologia o mort des d'una mirada crítica, poètica i provocadora.

En col·laboració amb institucions com el Centre d'Arts Santa Mònica, el CCCB o el Espai Brossa, i festivals com el Grec o Dansa Metropolitana, *José y sus Hermanas* ha expandit el seu univers creatiu més enllà de l'escenari, consolidant el seu compromís amb l'experimentació, el pensament escènic i la creació col·lectiva.

PUNTS
DE PARTIDA

Silenci, es juga

Silenci, es juga és un procés creatiu que pren com a punt de partida un conflicte real: les queixes veïnals pel soroll dels patis escolars en alguns barris de Barcelona. A través d'una sèrie de sessions de treball col·lectiu i de reflexió, l'alumnat explorarà les tensions entre el silenci i el soroll, entre el dret al joc i la necessitat de recolliment, entre la paraula i l'absència d'aquesta. Aquest projecte convida a l'alumnat a moure's entre aquestes idees i a preguntar-se: què és el soroll? Què és el silenci? Qui té dret a ocupar l'espai amb el seu so? Què callem i què diem quan juguem, cridem, o quan no diem res?

L'alumnat serà protagonista del procés: explorarà, registrarà, compondrà i posarà en escena els seus propis materials a partir de la seva relació amb el soroll, el silenci, el cos i la paraula.

Es buscarà integrar el treball a l'aula amb el territori (l'escola, el barri) i l'espai escènic del teatre, construint un pont entre allò viscut i allò representat.

INSTITUT

Vuitena participació consecutiva de l'Antaviana (les Roquetes, Nou Barris) a EN RESIDÈNCiA. En edicions anteriors, hi han participat Nora Ancarola i Marga Ximénez, Sebastián García Ferro, Eulàlia Garcia Valls, Octavi Serra, Luís Tabuenca, Si Los Martes Fueran Viernes i Cia Aina Lanas. Enguany participen al programa amb un grup d'alumnes de 3r d'ESO.

L'**Institut Escola Antaviana** es caracteritza per un projecte educatiu que considera la inclusió i l'atenció de la diversitat com un dels objectius principals. El seu alumnat és una mostra molt àmplia de tot l'espectre social del barri i presenta un grau molt alt de diversitat pel que fa a necessitats educatives individuals i l'entorn socioeconòmic. L'Antaviana té, a més, una forta vinculació amb les famílies, el barri i els seus equipaments, com l'Ateneu de Nou Barris, que és referent per a tota la seva comunitat educativa.

TAU LUNA ACOSTA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA FERRERIA
(MONTCADA I REIXAC)

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
ANA SILVA I EVA GARCÍA

PRESENTACIÓ **Tau Luna Acosta** (Medellín, 1989) és artista visual, *investigadore, gestore, comisarie* i docent. Persona no binària i migrant, la seva pràctica gira entorn de la migració humana com a esdeveniment vinculat a la violència colonial, així com a l'escolta i la memòria compartida amb éssers migrants més-que-humans. El seu treball creua tecnologies ancestrals, científiques i intuïtives per a investigar el sòl, les pedres, l'escolta i la memòria d'allò que sembla inert.

És Magíster en Estudis Culturals amb perspectiva *queer* per la Universitat Miguel Hernández (2025), *llicenciade* en Història de l'Art i Curadoria amb especialització en art llatinoamericà per la Universitat del Museu Social Argentí (2015), postgraduada en Art Sonor per la Universitat de Xile (2016), i en Memòria Històrica del Conflicte Armat Colombià per la Universitat d'Antioquia (2022). Actualment, cursa el diplomant en Humanitats ambientals en l'encreuament de l'art, ciència i tecnologia de la Universitat Tres de Febrer (2025).

La seva trajectòria s'ha desenvolupat entre Amèrica Llatina i Europa, on ha exposat el seu treball en institucions grans i petites, ha coordinat i produït projectes de mediació crítica, pedagogies comunitàries i acompanyament a col·lectius migrants i transfeministes.

Entre els seus últims treballs es troben les sales de mediació per a exposicions com "Del foc brotaran les llavors que ha guardat la terra", per al Premi Miró 2023 (guanyat per l'artista Tan Andrew Nguyen), i "El territori és per a qui el cuida", per a l'exposició "Amazònies". El disseny del programa de mediació "Trenza" per a artistes migrants del Sud Global a L'Escocesa i la mediació per a Cybersin, part de l'exposició "La via xilena al disseny" i per la Fundació Antoni Tàpies, entre altres.

És artista resident a L'Escocesa, *traductore* i part de la comunitat *Selvagem*, cicle d'estudis sobre la vida coordinat pel pensador indígena Ailton Krenak (Brasil). La seva obra forma part de les col·leccions del Museu d'Art Contemporani de Santiago de Xile i de l'Espai El Dorado a Bogotá.

PUNTS
DE PARTIDA

Partim de la idea de *uywaña* (en aymara)/ *uyway* (en kichwa) o la criança mútua, proposada per la teixidora aymara dels Andes bolivians Elvira Espejo, lògica de cura i convivència màxima segons la qual tot cos és un subjecte que ens cuida i al qual cuidem i per tant ens fa intrínsecament interdependents.

El sòl, la llana, les estovalles, l'ovella, la teixidora; som part de la mateixa xarxa de subjectes interconnectats que fa falta cuidar. Perquè hi hagi teixit, ha d'haver-hi ovella, cotó o atzavara, i perquè aquestes existeixin han de ser alimentades, per a això, primer haig de cuidar el sòl. De manera que tot el que fem afecta tota la cadena de la vida des del més petit fins al més evident.

Partint d'aquí, durant un any treballarem amb el grup de l'institut, al voltant de pràctiques cartogràfiques per a situar el nostre entorn de cures i interdependències: la cimentera, els cossos d'aigua, el bosc, els ramats d'ovelles, el sòl, la ciutat, l'escola. A partir d'aquí i d'una sèrie de pràctiques guiades al voltant de l'ofici tèxtil, l'escolta profunda, l'agroecologia, la cartografia

INSTITUT

afectiva crítica, les tecnologies lliures i sabers ancestrals dels pobles amazònics i andins, però també els compartits pel grup des de les seves cases i les seves memòries, generarem eines que ens permetin parlar del territori comú i les seves complexitats per a generar una o diverses peces col·lectives.

L’**Institut La Ferreria** (Mas Rampinyo, Montcada i Reixac) participa per segona vegada a EN RESIDÈNCIA. En la 16a edició (2024-2025) la dramaturga Aina Tur va desenvolupar, juntament amb un grup d’estudiants de 2n d’ESO i les seves docents -i amb la mediació de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia, el procés de creació de “Necessitem diners!!!!”, presentat a l’Espai Cultural Kursaal (Montcada i Reixac) el maig de 2025. Enguany, l’institut hi participa de nou amb un grup de 2n d’ESO.

L’origen d’aquest institut es remunta a l’any 1962, coincidint amb les greus inundacions del dia 25 de setembre, que van arrasar bona part de la comarca del Vallès Occidental. Després de vint anys de funcionament sense interrupció, va ser traslladat del carrer del Progrés al polígon de la Ferreria, a l’inici del curs 1995-1996. L’any 2002, el centre educatiu –que fins aquella data s’havia denominat “IES 25 de Setembre”- adoptà el nom de “Institut La Ferreria”, en consonància amb la pràctica majoritària de la ciutadania de Montcada i Reixac.

PABLO MACHO OTERO

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT BARRI BESÒS

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB LES PROFESSORES
MARÍA RODRÍGUEZ I SHEILA MESAS

PRESENTACIÓ

Pablo Macho Otero (Cangas de Narcea, Astúries, 1994) és dramaturg, director i actor. Graduat en Filologia Hispànica per la Universitat de Barcelona i format a l’Estudi Nancy Tuñón, a l’Obrador de la Sala Beckett i a l’Escola Internacional Jacques Lecoq de París.

Va començar la seva carrera teatral en creacions col·lectives com *Els Malnascuts/Esquerdes* (Sala Beckett, 2014), *Si au si* (Temporada Alta, 2016), *Odísseus* (Sala Beckett, 2016), *BERESBIT* (Sala Beckett, 2017) o *La Trinxera* (Sala Flyhard, 2017).

L’any 2017 va formar part de l’Studio Europeén, una trobada internacional de joves dramaturgs organitzada per Enzo Cormann a La Chartreuse (Centre national des écritures du spectacle) i l’any 2018 va rebre el Premio Novel Internacional de Poesía Universitaria Miguel Hernández pel seu primer poemari, *ZOE antilogía*.

És membre fundador de la companyia La Bella Otero, amb la qual ha estrenat els seus textos *Enterrando a Dodot* (La Gleva, 2021; Premio d’Ensayo de Teatro y Ciencia 2022 de l’Ajuntament de Saragossa), *Loco Amoris* (Teatre Tantarantana, 2021), *A Fuego* (La Gleva, 2023; nominat a millor espectacle estranger als Premios Florencio 2024 d’Uruguai i al Premi Novaveu dels Premis de la Crítica 2025) i *Prosopopeya* (Teatre Lliure, 2025).

Fora de la seva companyia, ha estrenat una nova adaptació en vers d’*El Misanthrop* de Molière (Festival Grec/Teatre Lliure, 2024) i una nova traducció d’*Un déu salvatge* de Yasmina Reza (Teatre Goya, 2025).

PUNTS
DE PARTIDA

En el mite de Babel, la Bíblia presenta la pluralitat lingüística com un càstig. Tot i així, també ens diu que la llengua unificada porta els homes a comparar-se amb Déu, una clara al·lusió als feixismes en què han desembocat diferents ideologies nacionalistes. També hi ha una preciosa metàfora de l’altura. El pluralisme lingüístic implica una propagació i una dispersió horitzontals en l’espai, mentre que la unificació de la llengua es fa en sentit vertical, lluny de la terra”. Ahmed Ghazali (2008). “El teatre no és pas Babel”, revista (Pausa.), n.29, p.31.

No vaig tenir la sort de conèixer el dramaturg marroquí Ahmed Ghazali, que malauradament va perdre la vida en un accident l’estiu passat, però quan vaig llegir fa un dies aquest article, escrit fa més de quinze anys, el vaig rebre com un presagi i una invitació. Si d’alguna cosa pot presumir amb orgull l’Institut Barri Besòs és precisament de la gran diversitat de cultures i llengües que omplen els seus passadissos. Com a amant de la llengua i la paraula, sentiria que perdo una oportunitat si no aprofito aquesta pluralitat en un projecte de teatre. Així doncs, amb el mite de Babel com a teló de fons i les diverses llengües parlades pels alumnes com a matèria prima, m’agradaria fer exercicis d’escriptura i traducció així com investigar què és per ells (individual i col·lectivament) la utopia. La verticalitat unificadora de la torre? La horitzontalitat de la dispersió plural? Un entremig? Cap de les dues? I el més important, com representar la utopia en un món cada cop més distòpic? Ja us ho explicarem. Parlant la gent s’entén, diuen.

INSTITUT Novena participació de l'Institut Barri Besòs (el Besòs i el Maresme, Sant Martí, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de 4T d'ESO. Anteriorment ha participat al programa amb les residències de La Calòrica, Mariona Naudín, Andrés Waksman, nyam-nyam, Viviane Calvitti, Emília Gutiérrez Epstein, Oriol Puig Grau i Oriol Morales Pujolar. Aquestes residències han comptat amb la mediació de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia, Antic Teatre, Mercat de les Flors – Graner, MACBA i la Central del Circ.

L'Institut Barri Besòs s'ha anat construint pas a pas des de 1977, amb un treball conjunt entre pares, professors, alumnes, veïns, administracions, entitats i institucions. Aquesta col·laboració ha donat lloc a un centre educatiu públic arrelat en el medi social on es troba, obert als barris on presta servei, amb un funcionament democràtic i participatiu, que ha procurat implementar una oferta educativa de qualitat sensible al tractament compensatori de les desigualtats socials, i que busca fomentar l'educació científica i tecnològica i els valors de la cultura humanística.

PAU MATAS I CÈLIA ROVIRA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JOSEP PLA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
MIREIA MIRALLES I MARINA LAPUENTE

PRESENTACIÓ **Pau Matas Nogué** (Barcelona, 1993). Creador en els camps de les arts escèniques i musicals, està graduat en comunicació audiovisual a la UPF i ha cursat el grau professional de guitarra i música clàssica. Té una productora audiovisual, Asimètric films, i ha creat diversos espectacles, entre els quals hi ha *Travy* (2018), *Tumbalafusta* (2024) i *Gola* (2024). També ha realitzat una quarantena d'espais sonors per a diversos espectacles com, *Ragazzo* (2015), *La mala dicció* (2020) o *Sísif fa no fa* (2023).

Cèlia Rovira Rodon (El Papiol, 1994). Graduada en Pedagogia Musical a l'Escola Superior de Música de Catalunya, ha desenvolupat gran part de la seva tasca professional en l'àmbit de l'educació musical primerenca, el llenguatge i l'expressió musical, el cant coral i la creació col·lectiva a l'aula. L'any 2019 s'incorpora al claustre de l'Escola Municipal de Música de Mataró, activitat que combina amb la participació a projectes d'arts escèniques com *Odisseus* (2016), *Arribo a mitja tarda* (2022), *The Unfinished Human Manifesto* (2022) o *Clarissa* (2023).

PUNTS DE PARTIDA Aquest projecte parteix del secret com a concepte universal, més enllà de la intimitat personal. Ens interessa explorar per què amaguem coses, quins mecanismes inventem per fer-ho i què succeeix quan un secret es revela. El secret apareix com un territori de tensions: entre allò visible i allò invisible, entre la confiança i la sospita, entre el desig de compartir i la necessitat de callar. Des d'aquesta perspectiva, proposem una mirada creativa i juganera. No es tracta d'una exploració introspectiva sinó d'un espai per explorar i experimentar amb els mecanismes que articulen els secrets i les seves possibilitats escèniques.

INSTITUT L'Institut Josep Pla (el Turó de la Peira, Nou Barris, Barcelona) participa per segona vegada a EN RESIDÈNCIA, i ho fa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO. En la 4a edició (2012-2013), aquest centre educatiu acollí la dramaturga Marta Galán, que desenvolupà el procés de creació d'*A mà d'obra: Desaparició simbòlica de 12 treballadors i dels objectes que fabriquen*, juntament amb un grup d'alumnes de 1r i 2n d'ESO i les seves professores, amb la mediació d' A Bao A Qu. En dues ressonància posteriors, aquesta obra va ser presentada a les exposicions col·lectives “EN RESIDÈNCIA. Ni es crea ni es destrueix” (La Capella, 2014) i “Aquí hem trobat un espai per pensar” (Fabra i Coats Centre d'Art, 2019).

BÀRBARA MESTANZA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE

MEDIACIÓ
SALA BECKETT / OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA

AMB LES PROFESSORES
MARTA ARTEAGA I JOAN RAFART

PRESENTACIÓ **Bàrbara Mestanza** (Barcelona, 1990), guanyadora del Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta 2020, és actriu, cantant, directora i dramaturga. La seva feina com a creadora pretén sacsejar l'espectador posant damunt la taula totes aquelles parts vergonyoses del nostre sistema patriarcal. Es va donar a conèixer com a cantant i compositora amb el grup de música i teatral *The Mamzelles* i treballant en el món audiovisual com a actriu. Entre les seves peces com a dramaturga i directora destaquen *La mujer más fea del mundo*, *Pocahontas o la verdadera historia de una traviesa* i *Todas las flores*. A *Sucia*, la seva primera novel·la, ficciona la seva pròpia història d'abús sexual a partir de la seva obra de teatre homònima, la qual, després de recórrer el país, s'ha transformat en un documental pendent d'estrena i en una pel·lícula anomenada DURO, estrenada al festival D'A de Barcelona i a l'Atlàntida Film Fest.

PUNTS DE PARTIDA Durant aquest procés de residència m'agradaria treballar amb el concepte de veu pròpia, fent una feina d'investigació profunda per reconèixer allò que necessita ser dit i expressat no tan sols com a individu sinó també com a col·lectiu, reconeixent, així, la força que té i la responsabilitat que comporta la creació artística envers el nostre entorn. Ho farem, però, des del joc i la creació d'un espai segur on podrem tastar i conèixer el món de l'autoficció. L'autoficció és un univers creatiu que busca, sempre, utilitzar allò propi amb seguretat per generar una ficció que transforma la pròpia experiència biogràfica en art, un art útil que, com més particular és, més universal resulta per al públic. Així doncs, coneixerem des de dins un camí creatiu molt present en el panorama teatral els darrers anys. Per fer-ho, ens nodrirem de totes les eines tecnològiques actuals que tan bé coneixen els alumnes i les alumnes. D'aquesta forma, veurem com les nostres pròpies eines poden utilitzar-se i ser útils per a la creació teatral i, per tant, entendrem que no ens cal res més que el que tenim a l'abast per generar una ficció capaç de sacsejar el paradigma en el qual habitem.

INSTITUT Cinquena participació consecutiva de l'**Institut Escola Eixample** (la Dreta de l'Eixample, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació de David Franch, amb la mediació del Teatre Lliure; d'Urati laboratori i de Juana Dolores, amb la mediació del Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa; i de Roc Esquius, amb la mediació de la Sala Beckett. Enguany tornen a participar al programa amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO. La creació contemporània és l'eix articulador del projecte educatiu de l'Institut Escola Eixample, creat l'any 2020 a partir de la integració de l'antic Col·legi Immaculada Concepció a la xarxa pública de centres educatius de Barcelona, en un barri amb alta demanda de places públiques.

LAIA MORETÓ

EN RESIDÈNCIA
L'INSTITUT MANUEL CARRASCO I FORMIGUERA

MEDIACIÓ
A BAO A QUI I FUNDACIÓ MIRÓ

AMB LES PROFESSORES
TESS HILL I HELENA RUIZ

PRESENTACIÓ **Laia Moretó** (Barcelona, 1975). Graduada en Belles Arts (Universitat de Barcelona), amb el màster de Producció i Investigació Artística de la Universitat de Barcelona, i amb premi extraordinari en ambdós estudis. Doctorada en Arts el 2025.

Rep una Beca *Ciutat de Barcelona* (Institut de Cultura de Barcelona) el 2020 i el premi d'adquisició del *Pla Nacional de Fotografia* de la Generalitat de Catalunya el 2022. Té obra també en diferents galeries (Via 2 i Kowasa), a Patrim (UB) i a la UNESCO.

Obté el premi Sala d'Art Jove el 2005 amb una exposició individual a la sala Lola Anglada (Barcelona). Durant la seva trajectòria exposa al *Clíc* de Visa pour l'Image (Perpinyà, França, 2003), a galeries de forma individual o col·lectiva (Via 2, a Eivissa i a El QuadernRobat, Kowasa Gallery, Galeria dels Àngels Es- pai 2-Barcelona) i a altres sales com el Museu Marítim de Barcelona, l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, Can Framis -Fundació Vila Casas-, La Virreina (als Vivers Lapedab), Idensitat (*Espais Temporalment Clausurats*), Galeria Géppart (Polònia).

Ha col·laborat en comissariats com *RECONSTRUCCIÓ. 60.989 km*, a Arts Santa Mònica, una activitat paral·lela per a joves migrants a l'exposició *Un món paral·lel* curada per Joan Fontcuberta (2019). Va participar al Drap Art (CCCB, 2016) i va mostrar obra de cocreació amb Sara S. a Fundación Alfonso y Luz Castillo el 2019 a Buenos Aires, Argentina, (amb el suport de l'Institut Ramon Llull).

Ha estat convidada en residències organitzades per la UNESCO (a Tunísia, 2005), així com per Casa estudi B'atz de Córdoba (Argentina), en el projecte Demolición-Construcción amb Luis González Palma (2019).

Va ser participant de Panoramic Festival el 2020 i va exposar al Cinema Edison a *De festival en festival* comissariada per Andrés Hispano i Fèlix Pérez-Hita (2020).

Guanyadora del projecte residència organitzat per Roca Umbert Fàbrica de les Arts, en col·laboració amb VU PHOTO (Canadà) amb el suport de l'Institut Ramon Llull. Resident a aquest últim centre (setembre de 2022) per exposar al Centre Méduse (Quebec, Canadà), amb la tutorització de Joan Fontcuberta i Audrey Lahaine en el marc de Corrents-Courants de 2023.

Participa al Public Garage (2022) amb la Universitat de Barcelona, Bauhaus Universitat Weimar, Queen's University Belfast, Université Rennes, University College Cork), amb el suport de DAAD (German Academic Exchange Service) en la convocatòria IVAC- International Virtual Academic Collaboration, Bauhaus-University Weimar en el marc del programa Bauhaus Modul, projecte pilot al projecte GS CAPS. Amb experiència docent a la Universitat de Barcelona (des de 2017), a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (des de 2012), Escola Municipal d'Arts de Terrassa (2025) i tallers a Roca Umbert (2023) i a la Universitat Bauhaus (Alemanya, 2025).

PUNTS DE PARTIDA

Aquest projecte proposa una exploració col·lectiva i artística del concepte de grup de pertinença, tot abordant de manera crítica com es construeixen els vincles col·lectius i com operen les dinàmiques d'inclusió i exclusió. Es parteix de la vivència quotidiana i corporal del grup per obrir preguntes sobre les estructures socials, simbòliques i afectives que defineixen qui forma part d'un col·lectiu i qui queda als marges.

El projecte es fonamenta en la pràctica artística contemporània com a eina de coneixement, pensament i intervenció. Es posen en relació cos, espai, matèria i experiència, i s'articula des d'una pedagogia activa, crítica i inclusiva. El procés cerca una producció col·lectiva final amb forma d'acció o instal·lació *site-specific* en un espai de la ciutat de Barcelona.

Com a part del desenvolupament del projecte, es preveu la incorporació de professionals externs, com una psicòloga i un antropòleg, que poden intervenir activament en el procés. Aquesta col·laboració pot prendre forma d'activació de preguntes, codirecció de moments concrets o aportació de contextos i eines de lectura social i simbòlica. La seva presència busca enriquir les perspectives i generar nous vincles entre pràctica artística i coneixement situat.

INSTITUT

L'**Institut Manuel Carrasco i Formiguera** (Vilapicina i la Torre Llobeta, Nou Barris) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. L' institut està situat a la zona fronterera dels districtes d'Horta-Guinardó (d'on rep l'alumnat de les escoles adscrites) i de Nou Barris. A finals del segle XX va incorporar estudis experimentals corresponents a 1r d'ESO amb alumnes procedents del Col·legi Font d'en Fargas, ocupant part de l'edifici d'aquesta escola. El curs 1994 va sumar els estudis de batxillerat, amb el trasllat definitiu a l'actual edifici, veí del Centre Cívic Torre Llobeta. El seu nom ret homenatge al polític i advocat Manuel Carrasco i Formiguera (Barcelona 1890 – Burgos 1938), empresonat durant la dictadura de Primo de Rivera i executat per l'exèrcit colpista durant la Guerra Civil Espanyola.

CARMELA MUÑOZ
I ESTHER SOLÉ ALARCÓN

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT LA BASTIDA
(SANTA COLOMA DE GRAMENET)

MEDIACIÓ
LA PODEROSA

AMB LES PROFESSORES
JOAQUÍN CARRILLO I IRENE ACEVEDO

PRESENTACIÓ

Carmela Muñoz (Granada, 1988) i **Esther Solé Alarcón** (Mollerussa, 1984). Ballarines, investigadores, creadores i docents en algun lloc intermedi entre la dansa, el flamenc i les arts en viu. Despleguem la nostra pràctica artística i performativa donant trobada a la memòria, l'arxiu, la història, la política, els afectes i els desitjos amb un interès a imaginar altres possibles i altres maneres de mirar el món.

Ens vam conèixer a les aules de l'Institut del Teatre de Barcelona, on les dues ens formem en el Conservatori Superior de Dansa. Dins d'aquest marc acadèmic i institucional, vàrem conjugar els nostres rols de professora i alumna, però ara som dues amigues motivades que comparteixen les seves inquietuds ressonants per una pràctica de la dansa que les agita i apassiona.

Venim - i cadascuna ve - de trajectòries semblants en mons diferents que troben punts en comú: ens desviem de l'hegemonia dels camps de la dansa espanyola i les danses urbanes que, respectivament, ens van veure créixer. Durant anys hem estat ballarines i intèrprets posant-nos al servei de lxs altres en diferents contextos i ocasions, però també hem creat les nostres peces sempre al voltant de la invocació del cos de les nostrxs referentxs, i de lxs absents que ja no hi són. Ens bolquem al servei de la recerca compartida, i des de 2024 col·laborem juntes en el projecte que impulsa “Carmela Invocaciones Bolerías o la danza de las Desposeídas” en el marc de la Beca Barcelona Crea 2024, en residència al Graner. Ambdues formem part del Projecte-laboratori de recerca des del flamenc dirigit per Juan Carlos Llerida. També ens mouen tant les paraules com la pràctica de l'escriptura i col·laborem publicant els nostres textos en “Segunda Papel Editora”.

En els últims temps “bailamos enchichadas hasta que nos reviente el alma”, posant les nostres vísceres allà on les preguntes es fan present i l'invisible es fa tangible. Habitem amb compromís les sales d'assaig, creuem alguns escenaris i entrenem amb rigor i amb amor cos-ment-esperit fins arribar al lloc que ens convoca i crida a l'acció: l'acte d'invocar.

EN RESIDÈNCIA es presenta com l'oportunitat per continuar explorant i transformant aquestes relacions investigadores que ens travessen des d'un context pedagògic situat, i ens atorga una possibilitat de compartir aquestes transmissions que ens ocupen en un marc estable, durant un any acadèmic i traduir-lo didàcticament a un grup d'Institut. En aquesta ocasió, volem pensar, rondar i rondar la nostra aliança entorn de la transmissió (o missió trans) de la dansa, amb la mirada posada en el cos com un recipient i buit de matèries, experiències, memòries i imaginaris. Ens qüestionem els límits en els quals es produeix l'acte pedagògic-artístic-performatiu: “el meneo de los saberes”. Ens agrada practicar l'entre, intentant ocupar els espais de fricció i col·lisió on floreix el coneixement compartit i l'experiència comuna.

PUNTS DE PARTIDA

La dansa de les desposseïdes (aproximació) es basa en una pràctica dansada que triangula entorn de tres elements fonamentals: “la escuela bolera” (una de les disciplines tradicionals que conté la dansa espanyola), la dansa actual (terme que es manlleua de la dansa experimental argentina dels anys 60, amb l’interès de nomenar una pràctica dansada i contemporània que sigui experimental i *experiencial* i que es qüestioni a si mateixa amb anhel de transformació), i el concepte d’invocació amb un interès en l’espai misteriós, invisible i ritual que conté la dansa. D’aquesta manera, el punt de partida per al procés de creació EN RESIDÈNCIA el concebem sota la noció del concepte Invocació que la RAE defineix com: “llamada en sol·licitud de ajuda de manera formal o ritual”.

A qui cal cridar Qui són nostrxs referentxs?
Quines entitats hem d’invocar?
Quins cossos, quines presències, quines absències rondan els nostres balls?
I amb quin propòsit? Què poden les nostres danses?

INSTITUT

L’**Institut La Bastida** (Fondo, Santa Coloma de Gramenet) participa per tercera vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. Després dels processos de creació de Domènec (2023-2024) i de Toni Mira (2024-2025), ambdós amb la mediació d’ A Bao A Qu i amb grups de 3r d’ESO, enguany participa al programa amb un grup d’alumnes de Formació Professional Bàsica.

Està situat al Turó de la Bastida, un dels cims de la Serralada de Marina, al límit del terme municipal de Badalona. Les seves actuals instal·lacions daten del 1983 i són obra dels arquitectes Josep Lluís Mateo i Eduard Bru. A tocar de l’Institut, el mirador de la Bastida és un espai de lleure annex a la zona urbana de més de 85.000 metres quadrats i està considerat el pulmó verd de Santa Coloma.

L’Institut La Bastida, en ple procés de transformació, manté una àmplia oferta educativa: ESO, Batxillerat, Cicles Formatius de Grau Mitjà i de Grau Superior de Serveis a la Comunitat i d’Esports.

MARCO NORIS

EN RESIDÈNCIA A
L’INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
ROSSI LUQUE I ESTER DELGADO

PRESENTACIÓ

Marco Noris (Bergamo, Itàlia, 1971) és un artista visual establert a Barcelona. La seva obra explora la ruïna, la memòria històrica, el territori i el paisatge, utilitzant el caminar com a eina d’investigació. Ha exposat a Espanya i en altres contextos, i ha participat en projectes col·lectius i residències. Noris és artista resident a Piramidón, centre d’art contemporani de Barcelona. Actualment desenvolupa *Cos d’Ebre*, un projecte centrat en la relació entre cos i territori, que reflexiona sobre la dimensió històrica, geogràfica i simbòlica del riu Ebre. Des del 2024, la seva obra forma part de la Col·lecció Nacional d’Art Contemporani de Catalunya.

PUNTS DE PARTIDA

L’inici del nostre projecte serà el vers del poeta Raúl Zurita, “Tots som rierols d’una sola aigua”. Aquestes paraules són una invitació a pensar la identitat tant en la seva dimensió individual —una confluència de múltiples experiències i memòries— com en la seva dimensió col·lectiva —un entramat de diferències que coexisteixen i s’articulen en un mateix flux—.

L’aigua i el riu seran vehicles simbòlics i materials per a una investigació que, mitjançant lectures, discussions i pràctiques artístiques lligades al territori i al caminar, derivarà en una obra entesa com a resultat obert del procés.

INSTITUT

Setena participació consecutiva de l’**Institut Escola Trinitat Nova** (la Trinitat Nova, Nou Barris, Barcelona) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit els processos de creació d’Isamit Morales, Arnau Sala, Lina Bautista, amb la mediació de L’Afluent; i de Xesca Salvà, Pato Mena i Pep Vidal, amb la mediació d’A Bao A Qu. De nou, hi participa un grup d’alumnes de 3r d’ESO.

L’Institut Escola Trinitat Nova es defineix com una proposta educativa global que es configura com a únic centre educatiu (0-16 anys) dins el marc d’uns equipaments i propostes socioeducatives més àmplies del barri de la Trinitat Nova. La proposta de l’IE TN vincula l’acció educativa a l’acció comunitària, assumint la seva condició d’agent cultural i educatiu en els processos de transformació del barri.

ALBERT QUESADA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT ANGELETA FERRER

MEDIACIÓ
MERCAT DE LES FLORS / GRANER

AMB EL PROFESSOR DIEGO CABRERA
I LA PROFESSORA FANNY FIGUERAS

PRESENTACIÓ **Albert Quesada** (Barcelona, 1982). És ballarí, coreògraf i professor format a MDT (Amsterdam) i PARTS (Brussel·les), després de cursar estudis de filosofia i enginyeria multimèdia a Barcelona. El nucli de la seva investigació artística és la traducció d'estructures musicals en moviment, creant coreografies que conviden l'espectador a una percepció i escolta actives.

La seva trajectòria creativa mostra una clara evolució, des de solos inicials com Solo on Bach & Glenn (2005) i Solos Bach & Gould (2010), fins a explorar el potencial del col·lectiu en peces grupals com Trilogy (2011), Ensemble (2012) o Wagner & Ligeti (2014). També ha investigat altres llenguatges, com el flamenc a OneTwoThreeOneTwo (2015). Com a artista associat al Mercat de les Flors, va crear l'obra de gran format Flamings (2019), que posteriorment va ser adaptada per a diverses universitats internacionals. La seva creació escènica més recent és Desert (2022), una col·laboració amb el grup de música Frames Percussion.

Paral·lelament a la seva tasca com a creador, Quesada té una extensa carrera com a intèrpret, destacant la seva llarga col·laboració com a ballarí amb la companyia ZOO / Thomas Hauert des de 2009. Aquesta experiència, juntament amb el seu propi procés creatiu, nodreix directament la seva faceta pedagògica.

En l'àmbit docent, ha codirigit programes educatius als Estats Units i actualment dirigeix el Barcelona Summer Course. Les seves classes, basades en la improvisació i jocs pautats, busquen entrenar un cos intel·ligent i una ment oberta, desafiant els hàbits per explorar infinites possibilitats de moviment. El repte, la col·laboració i l'alegria són conceptes fonamentals en la seva manera d'ensenyar i entendre la dansa.

**PUNTS
DE PARTIDA**

El nostre punt de partida és una pregunta rebel: què és el flamenc quan el desposseïm dels seus codis tradicionals? No practiquem flamenc ortodox, però ens fascina la seva força bruta, aquella energia que fa tremolar el terra i que connecta directament amb les vísceres. Volem entendre d'on ve aquesta intensitat tan poderosa.

La meva forma de treballar neix de dues experiències vitals: els anys com a ballarí amb ZOO-Thomas Hauert, partint d'un cos intel·ligent, i la meva pràctica com a creador, on cada eina utilitzada ha passat per l'escenari abans d'arribar a l'aula. Treballo amb jocs i partitures d'improvisació perquè crec en la dansa sense forma fixa, en l'empenta que neix de la consciència i la responsabilitat, i en el desafiament constant dels nostres hàbits corporals.

Comencem escoltant, per exemple, Whitney Houston i descobrint-hi ritmes, esperits i formes flamenques amagades. Ens interessa com aquesta ferocitat apareix en llocs inesperats: en l'òpera, en el pop, en músiques que mai hauríem relacionat amb Andalusia. El flamenc és més gran que els seus estereotips de vestits vermells, mirades intenses i sabates sorolloses. Utilitzem la improvisació com a eina de recerca i d'intercanvi, buscant un cos conscient i una ment oberta a possibilitats infinites.

La nostra recerca serà un viatge en el temps i la història de la música: ens imaginem cossos gitans ballant amb ritmes que venen de lluny, de les migracions, de tots aquells pobles que han deixat les seves empremtes en aquest art, i busquem elements flamencs en músiques pop, rock, clàssiques, entre d'altres.

El que ens mou és la proximitat, la intimitat brutal d'un *tablaó*, però portada a l'espai contemporani. Treballem amb dansa *contact*, amb partitures de grup, amb jocs que entrenen ballarins a jugar i ballar junts. La dansa és alegria pura, sol o en grup, duos o trios, sempre amb l'empenta del descobriment. Al final, el que busquem és el *duende*: aquesta màgia inexplicable que fa que un gest, un crit, un silenci, et traspassin l'ànima.

INSTITUT

L'Institut Angeleta Ferrer (Fort Pienc, l'Eixample) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Aquest centre educatiu inicià la seva activitat el curs 2021-2022 amb ensenyaments d'ESO i batxillerat, amb la voluntat de ser un espai referent per a la formació docent i la recerca educativa, i un model en la cerca de l'equitat de gènere. Des del setembre del 2022, s'ubica en un edifici de nova construcció, en un solar cedit per l'Ajuntament a l'any 1999, situat al carrer de la Marina. Està vinculat al Barcelona Institute of Science and Technology (BIST), i s'espera que sigui un institut de referència en tot el territori que serveixi per impulsar les vocacions científiques de l'alumnat en les àrees STEAM: ciències, tecnologia, enginyeria, arts i matemàtiques.

L'elecció del nom Institut Angeleta Ferrer respon a l'esforç per feminitzar el nomenclàtor i recuperar la memòria històrica, destacant-ne la trajectòria pedagògica d'Angeleta Ferrer com a font d'inspiració per a noves vocacions científiques, sobretot, entre les noies.

MILENA ROSSIGNOLI

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JAUME BOTEY
(L'HOSPITALET DE LLOBREGAT)

MEDIACIÓ
A BAO A QU

AMB LES PROFESSORES
CATERINA PIBERNAT I BEATRIZ REGUEIRA

PRESENTACIÓ **Milena Rossignoli** (Quito, Equador, 1990) va estudiar al Departament de Disseny i Investigació d'Arts Visuals de l'Acadèmia de Belles Arts de Bolonya (2012-2016), al Departament de Pintura de la Weißensee Kunsthochschule de Berlín (2015) i al Departament d'Escultura de l'Escola Mas-sana d'Art i Disseny de Barcelona (2014).

Durant els últims anys ha obtingut premis i beques d'investigació i residència artística a Barcelona, Roma, Bilbao, Madrid, Sant Sebastià i Bolonya. Entre les més recents: Barcelona Producció (Barcelona, 2025), Generaciones 2024 de La Casa Encendida (Madrid, 2024), Hangar.org (Barcelo-na, 2023-2025), Tabakalera (Sant Sebastià, 2020) i RAER Real Academia de España a Roma (Roma, 2017-2018).

PUNTS DE PARTIDA Al llarg del curs escolar, m'agradaria recórrer els processos, les experiències, les pràctiques, les emocions, els errors i les decisions que em van portar a l'exposició a la Capella. No tant per mostrar com es construeix una exposició, sinó per compartir maneres de crear eines a partir de les pròpies experiències de vida.

L'arribada a aquesta exposició com a punt de partida m'inspira, ja que pot enfocar, sobretot, interrogants i estímuls per descobrir mons interns i externs que giren al voltant de la meua pràctica, com l'eix del meu darrer projecte, que se centra en la idea d'aprendre a caure, desen-volupant una pràctica de repetició que busca assumir de manera natural les coincidències que es presenten entre l'*ukemi* (l'art de caure en les arts marcial) i l'escultura.

L'escultura lleugera, les caigudes de l'*aikido*, els materials i el moviment poden desenvolupar-se a poc a poc en moments de joc, conversa, poesia, a través de l'escultura i de la disciplina de l'*aikido*.

La investigació escultòrica que, en aquest cas, voldria aprofundir, absorbeix l'estudi de l'equilibri psicofísic que es desenvolupa en l'*aikido* a través del contacte físic entre dues persones i del contacte entre la persona i el terra (la caiguda), per conceptualitzar temes psicopedagògics sobre el benefici que neix de la unió entre disciplines, entre persones i entre materials.

M'interessa investigar més a fons, al llarg d'aquest curs anual, les pràctiques que jo mateixa estic aprenent, tant a través dels meus mestres com de manera autodidacta, en el meu descobriment personal dels materials. Situant com a eix central de tot el curs —tal com s'estudia l'*aikido*— la necessitat de continuar desenvolupant un canvi de mentalitat constant, tant en el moviment de com pensem el nostre cos i l'espai, com en l'enfocament cap a la matèria i l'escultura.

L'experimentació amb materials que condueixi a un canvi radical en la idea d'escultura pot de-senvolupar-se investigant i identificant-se amb el seu propi comportament, com ara la seva relació sensorial, la dinàmica de la suavitat, la rigidesa, la tensió, la suspensió o la corba.

Per exemple, materials com el ciment, que en la nostra idea col·lectiva ocupen el lloc d'alguna cosa eterna, molt dura i pesada, si es treballen en una capa fina sobre un material que per les

seves característiques tècniques és flexible i lleuger (com aquells materials que s'utilitzen per vo-lar), permeten obtenir uns "papers" de ciment, elàstics i lleugers. És com trobar la força present en la vulnerabilitat. Em sembla que aquest canvi de percepció d'un material equival a un canvi de mentalitat.

M'agradaria, a través d'exercicis pràctics, lectures o passejades amb els estudiants, condensar nocions i processos que he dut a terme en els darrers anys, durant els quals he estat aprofundint en qüestions al voltant de la capacitat humana per imaginar l'entorn d'una altra manera i el poder del contacte o de la unió per ajudar a despertar una consciència plàstica: la recerca de l'equilibri en allò real i el domini de l'harmonia (*aikido*).

INSTITUT **L'Institut Jaume Botey** (Santa Eulàlia, L'Hospitalet de Llobregat) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. El nom de l'Institut ret homenatge a Jaume Botey, regidor d'educació a l'Ajuntament entre 1979 i 1983, i, entre d'altres, fundador del Centre d'Estudis de L'Hospitalet i promotor d'escoles d'adults.

És un institut de nova creació (2018-2019) que es defineix com un centre d'ESO i batxillerat, molt arrelat al barri, que defensa i promou el desenvolupament integral i emocional de l'alumnat, a través de la co-docència i el treball per projectes.

Molt proper al Centre Cultural Sant Josep (abans, Aula de Cultura Sant Josep, un dels primers centres culturals polivalents públics de la província de Barcelona) i al Centre Cultural Tecla Sala (Centre d'Art, Biblioteca Central, Centre d'Estudis de l'Hospitalet, TPK – Art i Pensament Con-temporani i Fundació Arranz-Bravo), l'Institut Jaume Botey es troba en una zona d'alta densitat d'equipaments culturals.

TERESA W .*:.:*:°°.*

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT CONSELL DE CENT

MEDIACIÓ
EART I MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

AMB EL PROFESSOR BORJA LLOPIS
I LA PROFESSORA VERÒNICA VARAS

PRESENTACIÓ **teresa w .*:.:*:°°.*** (Barcelona, 1995). És fada i artista. Graduada en Belles Arts (2019) i Màster en Producció i Recerca Artística per la Universitat de Barcelona (2022), recentment ha *performat* de forma individual o col·lectiva en espais com: Vasto Gallery (2025), MACBA (2024), La Caldera (2024), Galeria Espai 19 (2024), Fabra i Coats (2024), La Capella (2024), Fundació Miró (2023), Centre d'Arts Santa Mònica (2022), Festival Art Nou (2022) o CCCB (2022). També ha rebut reconeixements com el Premi Art Jove Creació (2025 i 2024), la Beca per a la Recerca i la Innovació en l'àmbit de les Arts Visuals (2024 i 2023), el Premi Menció Especial Performance (2022) o la Beca de Personal Investigador en Formació del Programa Horizon Europe (2022). En paral·lel, ha estat resident en centres com La Caldera (Barcelona, 2025), Es Far Cultural (Menorca, 2024) o L'Estruch, Fàbrica de Creació (Sabadell, 2024 i 2023); i ha exposat a espais com la Sala d'Art Jove (2024), el Museu del Disseny de Barcelona (2021) o la Galeria Esther Montoriol (2016). Alhora, ha participat com a investigadora en un projecte de recerca europeu juntament amb S+T+Arts i la Universitat de Barcelona (2023); i ha col·laborat amb el CCCB (Barcelona, 2022), la HKW (Berlín, 2022) i el Centre Pompidou (París, 2021). Per altra banda, ha realitzat activitats de mediació artística al Centre d'Arts d'Alella Can Manyé (2025); a l'Escola d'Art de Vic (2024) en col·laboració amb ACVIC; a L'Estruch, Fàbrica de Creació (2023) i al Centre d'Arts Santa Mònica (2022), entre d'altres.

PUNTS DE PARTIDA El projecte parteix d'un arxiu familiar de cartes enviades durant la Guerra Civil espanyola. Aquestes relaten com el meu besavi li escriu a una amiga buscant al seu fill Joan, el qual amb quinze anys va ser enviat a lluitar al front i ja no va tornar. L'epistolari funciona com a punt de partida per desgranar, juntament amb les alumnes, quins secrets i quins matisos amaga aquesta història familiar, permetent desplegar alhora la dimensió social que va comportar la Guerra Civil espanyola. A la vegada, aquest material funciona com a excusa perquè les alumnes, si volen, contactin amb els seus avis i àvies per conèixer quines són les seves pròpies històries familiars. Es pretén anar compartint aquests relats durant el procés i, posteriorment, treballar-los vocalment i corporalment. El desig final és el de conformar una performance col·lectiva creada a partir d'aquestes narracions corals, on les nostres veus funcionin com un cant en resposta als morts i alhora com un homenatge.

INSTITUT L'Institut Consell de Cent (el Poble Sec, Sants-Montjuïc) participa per segona vegada a EN RESIDÈNCIA. En la 14a edició (2022-2023), va acollir l'artista visual Oriana Eliçabe, que va desenvolupar el procés de creació d' "Utopies per a un present distòpic", amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO i els seus docents, i amb la mediació d' Experimentem amb l'ART. Enguany, tornen a participar en el programa amb un grup de 4t d'ESO.

L'Institut Consell de Cent (el Poble Sec, Sants-Montjuïc, Barcelona) va iniciar les seva activitat el curs 1996-1997. En un context urbà singular i d'alta densitat cultural (el Port, Montjuïc, el Paral·lel, les Drassanes, els Jardins de les Tres Xemeneies, el Centre Cívic Albareda, etc..) el Consell de Cent vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA amb la voluntat d'aprofundir en la connexió de la seva comunitat educativa amb la creació contemporània.

CAROLINA TORRES TOPAGA

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT SANTS

MEDIACIÓ
TRANSDUCTORES

AMB LES PROFESSORES
CRISTINA LÓPEZ
I JUAN CARLOS GUTIÉRREZ

PRESENTACIÓ **Carolina Torres Topaga** (Barcelona) Actriu, directora de teatre, *performer* i gestora cultural.

Performer i directora de teatre d'origen colombià, nascuda a Barcelona. La seva feina escènica combina la interpretació amb la direcció, la música en viu i la creació col·lectiva, integrant perspectives feministes, antiracistes i decolonials. Ha treballat a Espanya, Àustria, Colòmbia, Costa Rica i Alemanya, tant en circuits independents com institucionals.

És directora de projectes com *Teatro Sense Nom*, *No es país para negras*, *Parar de pararme*, *MI Parce* i *Maria_u2b*, on investiga llenguatges híbrids entre el teatre, la música i la performance política. La seva pràctica artística es nodreix de metodologies com els *Viewpoints*, el teatre comunitari, la *performance* en circuits tancats i la creació amb col·lectius migrats, racialitzats i sexo-disidents.

Ha col·laborat amb diverses companyies i festivals internacionals, i combina la seva feina escènica amb la docència en teatre i la gestió de processos culturals transformadors.

PUNTS DE PARTIDA

A la recerca del meu algoritme.

Com sortir de tanta virtualitat i tornar al temps real? Aquest procés creatiu és una invitació a tancar pestanyes mentals i obrir el cos al present. A través del teatre, la performance i l'ús crític de la càmera, explorarem el nostre ritme intern —aquell que no busca *likes*, sinó connexió real.

Un laboratori per a joves on la identitat es construeix des del cos, la paraula i l'acció. Sense filtres ni *scroll* infinit: amb pell, veu i carrer. Una experiència col·lectiva per habitar el present amb intensitat i consciència. Es posarà el cos en joc per pensar-nos des del desig, el gènere, la memòria i l'error. Sortirem al carrer per fer del quotidià un acte poètic i polític. Ens mirarem amb altres ulls, més propers, més nostres.

Eixos de treball

Explorarem el cos com a interfície real, més enllà de la pantalla, i l'espai —aula, plaça o carrer— com a territori d'expressió. Habitem un temps expandit, sense *scroll*, on l'acció escènica es construeix des de l'espontaneïtat, l'error i la trobada.

La imatge i el relat de nosaltres mateixes serà també un camp d'experimentació: com ens veiem, com ens narrem. Durant el procés creatiu, **activarem accions performatives a l'espai públic**, des de l'íntim fins al col·lectiu. Ens preguntarem què vol dir ocupar el carrer amb el cos, com es llegeix una acció i si la performance pot ser protesta, joc o cura.

INSTITUT Cinquena participació consecutiva de l'**Institut Sants** (Sants-Montjuïc) a EN RESIDÈNCIA. En edicions anteriors ha acollit als artistes Marília Samper, Eu Manzaneres i Denise Duncan, amb la mediació de la Sala Beckett; també, a Pía Sommer, amb la mediació del MNAC i A Bao A Qu. Enguany participa de nou amb un grup d'alumnes de segon d'ESO.

L'Institut Sants està situat al districte de Sants-Montjuïc, a la frontera amb Les Corts i l'Eixample, just al costat de l'estació de Sants. Va ser construït a finals dels anys 50 del segle XX, i va ser inaugurat definitivament l'any 1962 amb la denominació d'Ausiàs March, fins l'any 1966, moment en què va rebre el nom d'Emperador Carles. Durant l'any 2022, i després d'un procés participatiu, la comunitat educativa de l'institut va acordar un nou canvi de nom, adoptant l'actual denominació d'Institut Sants.

PAULA VICENTE

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT JAUME BALMES

MEDIACIÓ
EART

AMB LES PROFESSORES
EVA MATEO I ANA GARCÍA

PRESENTACIÓ **Paula Vicente Puiggròs** (Barcelona, 1997) és artista visual i educadora. La seva pràctica es pregunta com habitem i ens relacionem amb el món i els ecosistemes que ens envolten i ens conformen, busca repensar des d'allò quotidià per obrir preguntes, assajar altres escoltes i ritmes, deixar lloc al dubte.

Graduada en Belles Arts en la Universitat de Barcelona i Màster d'Arts Visuals per la Kask School of Arts de Bèlgica. També ha realitzat el curs d'Art sonor: concepte, edició, gravació, (Escola Massana, 2021) i Kalidoscopi, Agents articuladores entre Art i Educació (EART, 2019).

Ha participat en diferents festivals i exposicions a Catalunya, Argentina, Bèlgica i Itàlia. El seu treball ha pogut veure's en llocs com a Fira A362 (Argentina), Institut d'Estudis Ilerdencs (Lleida), Jardins de Llum 2024 (Manresa), Fabra i Coats (Bcn), Hangar (Bcn), Het Paviljoen (Bèlgica) o Sala d'Art Jove (Bcn), entre altres llocs. També ha dissenyat i realitzat tallers de co-creació i co-pensament per a infants, famílies i adults.

Guanyadora del premi IEL Embarrat 2023 i de la beca completa de residència en Can Serrat, El Bruc, va obtenir la beca de producció de Art Jove 2021, Barcelona.

Ha realitzat altres residències a Catalunya, Balears o l'Argentina en espais com a Coordinades Residència, Nau Coclea, Konvent 0, CACiS, El Bòlit, Nau Estruch, És Far Cultural, o EART, on ha treballat també com a part de l'equip d'educació. Actualment és resident a La Escocesa, Barcelona.

**PUNTS
DE PARTIDA**

Més enllà de l'orella existeix un so, a l'extrem de la mirada un aspecte, a les puntes dels dits un objecte: és allà on vaig.

La punta del llapis, el traç.

On expira un pensament hi ha una idea, en l'últim sospir d'alegria, una altra alegria; a la punta de l'espasa, la màgia: és allà on vaig.

A la punta del peu, el salt.

Sembla la història d'algú que se'n va anar i no va tornar: és allà on vaig.

Clarice Lispector. *És allà on vaig.*

Aquest projecte busca posar el punt de partida en les vides més-que-humanes que formen silenciosament part de la nostra quotidianitat, en els objectes del nostre voltant que passen desapercibuts. Posar l'atenció dins les nostres cases, al camí de casa a l'institut, als parcs del voltant, o dins de l'institut mateix i preguntar-nos: Com ens estem relacionant amb les altres vides que ens envolten? Com entenem els ecosistemes que ens conformen?

Crec que en un present dens i complex com el que habitem, la nostra atenció es torna cada vegada més política. Es fa necessari aguditzar l'escolta, tornar-la al cos: què és allò que passa desapercbut? Per què? Qui explica els relats que escoltem? Qui no? Quines històries podrien

sorgir de la llavor de dins l'armari? O de l'objecte abandonat a la vorera del carrer? Repensar juntes cap a on ens volem moure, què és el progrés i quin paper hi juga la tecnologia.

Així doncs, a partir de metodologies col·lectives com el joc, la curiositat, l'experimentació, la intuïció i les eines pròpies de les arts visuals derivarem juntes, ens perdrem, fallarem i tornarem a començar.

M'agradaria convidar a apropiar-nos de la tecnociència i obrir noves relacions entre la tecnologia i la vida, humana i no humana, entre objectes orgànics i inorgànics. Inventar ecosistemes, difuminar binarismes, explorar altres punts de vista. Especular juntes cap allò que no sabem, entendre la imaginació com a eina intrínsecament crítica i regenerativa: per què voldríem imaginar altres mons si tot ens semblés bé amb aquest?

O, potser, tot plegat tracta de trobar-nos per crear vincles, teixir ponts, potenciar la cura, deixar-se afectar, assajar possibilitats. Despertar escolta i preguntes, repensar mirades, obrir temporalitats dilatades i trobar estratègies per sostenir-nos entre nosaltres. Generar de manera col·lectiva altres maneres d'estar i habitar al món.

L'**Institut Jaume Balmes** (l'Eixample, Barcelona) participa per novena vegada a EN RESIDÈNCIA. Després de les residències de Pep Duran, Àlícia Casadesús, Clàudia Pagès (amb la mediació d'A Bao A Qu), Isabel Barios, Jordi Ferreiro (amb la mediació d'Experimentem amb l'ART), Cos Col·lectiu (amb la mediació de Transductores), Nadia Hafid i Pere Llobera (amb la mediació del MNAC i Experimentem amb l'ART), l'institut participa en el programa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

Fundat el 1845, l'Institut Jaume Balmes és l'institut de secundària més antic de Barcelona i una de les institucions docents més arrelades en la història de la ciutat. Des del 1942, està situat a l'Eixample, a la cruïlla de Pau Claris amb Consell de Cent.

PABLO VOLT

EN RESIDÈNCIA A
L'INSTITUT RAMON BERENGUER IV
(SANTA COLOMA DE GRAMENET)

MEDIACIÓ
L'AFLUENT

AMB LA PROFESSORA MARIA MIRAVALLS
I EL PROFESSOR JORDI MARTÍ

PRESENTACIÓ

Pablo Volt (Mendoza, Argentina, 1978) és un compositor i multi-instrumentista que treballa amb el so des d'una perspectiva banyada pel dub. Participa en múltiples projectes com STA, CVS (al costat de Mark Cunningham i Andreu Serra), també al costat de J.G.G. fent música de tall exòtic o al costat de T.Spicolli en Pope – Monk I per nomenar només alguns. Forma part activa de l'escena de música d'improvisació contemporània de Barcelona, com a compositor fa música per a arts escèniques i pel·lícules. Ha tocat en Sónar Barcelona, Sónar Chicago, Festival Vermell en Sao Paulo, MACBA (Barcelona), POLLANCRE (Mèxic), Primavera Sound, Festival Fil (el Canadà), Haus der Kulturen der Welt (Alemanya) entre altres.

Va participar a EN RESIDÈNCIA en la seva 14a edició (2022- 2023), a l'Institut Narcís Monturiol (Montbau, Horta-Guinardó, Barcelona), amb STA i amb la mediació de L'Afluent. En va resultar *Nubes negras*, presentada a La Capella (2023, Barcelona), una obra amb una part visual i una sonora, molt centrada en la idea de collage típic dels *fanzines*. El 2023-2024 va participar en la 2a edició del programa ViBRA, realitzant el procés de creació d'*El nostre record*, amb un grup d'alumnes de l'Escola Pau Casals (Horta, Barcelona), una producció audiovisual presentada a Zumzeig i al Centre Cívic Matas i Ramis (2024).

PUNTS
DE PARTIDA

M'interessa l'art com a reflexió i pensament lligats a l'acció directa. Poden invertir-se d'ordre. Crec que el fet d'aprofundir en un mateix ha d'ajudar-nos a ser més empàtics amb el món que ens envolta. Al llarg dels anys he pogut col·laborar i aprendre a fer i compartir música des d'una perspectiva lliure d'academicismes. Poder reflectir alguna cosa més que música de fons en plataformes d'escolta.

Alguns àmbits en els quals estic interessat a nivell sonor són: producció musical, paisatges sonors, escolta profunda, improvisació dirigida. També la relació que pot tenir amb la poesia, el cinema, i les instal·lacions o el moviment. Estic investigant en el que anomeno immersió profunda una manera de dedicar temps sense límit a una acció, ja sigui tocar, compondre, etc.

Com a punt de partida m'agradaria fer un mapa sonor de la rodalia de l'Institut Ramon Berenguer IV abastant el màxim del barri en el qual està situat, registrant sons i punts d'interès en un mapa que serveixi d'explicació de la història del grup d'alumnes, que traçar un punt del passat amb el present i una possible projecció.

INSTITUT

L'**Institut Ramon Berenguer IV** (Singularlín, Santa Coloma de Gramenet) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. L'inici de l'Institut es remunta a l'any 1988, compartint espais i equipaments amb el CEIP Ramon Berenguer fins al curs 1991-92. Davant l'allau d'alumnes que es va inscriure al centre, es va obrir un altre centre al costat, l'IES Roger de Flor, amb el què es va acabar fusionant l'any 1997 en un centre unitari que va saber aprofitar molt bé les seves potencialitats. Fou un període excepcional i el centre es va implicar molt en els processos de canvi

MEDIACIONS

i de redefinició del panorama educatiu de la ciutat. Posteriorment, es va reorganitzar l'edifici de l'Avinguda de Ramon Berenguer per destinar-lo exclusivament a l'ESO i l'edifici del carrer de Roger de Flor es va destinar als batxillerats, inclosa la modalitat de batxillerat artístic, que aviat va comptar amb el recolzament de tot el centre i del municipi.

EN RESIDÈNCiA es basa en la participació significativa dels equips de mediació, experts en el desenvolupament de processos de creació en context educatiu formal. Acompanyant els creadors, els docents i, també, els adolescents, al llarg de tot el procés, els equips de mediació d'EN RESIDÈNCiA conformen un univers singular, que inclou entitats específicament orientades a les interseccions entre educació i cultura, equips educatius de museus i d'equipaments culturals, de fàbriques de creació i d'espais independents.

A Bao A Qu és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i el desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, introdueix la creació en escoles i instituts de la mà de cineastes, artistes i altres creadors. Entre els seus projectes destaquen “Cinema en curs” o “Moving Cinema”, així com col·laboracions amb museus i equipaments culturals de referència. El 2015 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals. Va participar de forma decisiva en la ideació d'EN RESIDÈNCiA i, com a equip de mediació, en totes les seves edicions, des de 2009. Va comissariar l'exposició “Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys Creadors EN RESIDÈNCiA als instituts de Barcelona” (Centre d'Art de Barcelona-Fabra i Coats, 2019).

El **Mercat de les Flors** i el **Graner** són dues estructures públiques dedicades a la creació de dansa i els llenguatges del cos i el moviment que es complementen en els seus programes i serveis a la creació, producció, difusió i recerca de la dansa. El Mercat de les Flors és centre referent de difusió i producció de dansa nacional i internacional, gestor del Graner, en el marc del Programa Fàbriques de Creació. El Mercat de les Flors i el Graner participen a EN RESIDÈNCiA des de la seva quarta edició (2012-2013).

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

La **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia** és un espai de creació i experimentació teatral dedicat a la promoció de la dramatúrgia contemporània. Forma part del programa Fàbriques de Creació. A la Sala Beckett i a l'Obrador s'hi duen a terme programes de formació i experimentació, producció d'espectacles, cursos, tallers o trobades de caràcter internacional, entre altres activitats. Participa a EN RESIDÈNCiA des de la quarta edició (2012-2013).

Fundació Joan Miró

 Barcelona

La **Fundació Joan Miró de Barcelona** (1975) és un espai de coneixement i difusió de l'obra de Joan Miró i de la creació actual. Es vincula a EN RESIDÈNCIA des de la seva condició de laboratori d'investigació i experimentació orientat a la producció i el suport a la creació emergent local i internacional. Participa en EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

El **Museu Nacional d'Art de Catalunya**, com a ens públic, potencia el seu ús social i educatiu per ser un espai de coneixement i debat al servei del públic. El museu té la voluntat de mostrar l'expressió artística catalana sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement fruit de la recerca i el treball amb altres institucions. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la cinquena edició (2013-2014).

L'AFLUENT

L'Afluent és una cooperativa dedicada a la gestió cultural, especialment en l'àmbit del comissariat i la producció tècnica i artística d'esdeveniments musicals, així com a la gestió integral d'espais amb programació cultural. Actualment, s'encarrega de la gestió integral i programació de la Sala Vol del Poblenou, de la programació del BAM (fins setembre de 2025) i de la mediació de programes d'experimentació i recerca musical i sonora d'EN RESIDÈNCIA. Des de 2022 forma part de l'equip de gestió de la Sala Paral·lel 62, equipament públic que es defineix com un espai per a la música, obert a altres disciplines artístiques i gestionat de manera horitzontal i des de l'economia social i solidària. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la setena edició (2015-2016).

La Central del Circ és un espai de creació de circ gestionat per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), que posa a disposició dels i les artistes professionals de circ els recursos necessaris per a l'entrenament, l'assaig i la formació continuada. Els acompanya en els àmbits de la creació, la gestió, la producció i la difusió, afavorint el desenvolupament del circ al nostre territori, generant sinèrgies amb altres arts i promovent la interrelació a través de xarxes a escala local, nacional i internacional. Forma part de la xarxa de fàbriques de creació de l'Institut de Cultura de Barcelona, una xarxa destinada a generar espais on desenvolupar el treball creatiu dels i les artistes. La Central del Circ participa en el programa EN RESIDÈNCIA des de la novena edició (2017-2018).

El **Teatre Lliure** de Barcelona (1976) és un dels referents de l'escena catalana actual. Des del seu Servei Educatiu s'aposta per apropar les arts escèniques mitjançant el compromís amb la creació contemporània, que serveix al deure de fomentar en els joves l'esperit crític, convidant-los a reflexionar sobre la societat en què vivim. El Lliure vincula la seva participació a EN RESIDÈNCIA a dos dels seus programes transversals, el programa educatiu i el programa de residències artístiques. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

EART treballa mitjançant la cultura i els processos creatius com a acció educativa per fomentar la capacitat crítica i creativa de les persones. Com a centre d'educació, mediació i art contemporani, vinculem processos educatius i artístics, amb el focus en processos comunitaris, per repensar la relació entre art i educació, possibilitant un escenari d'investigació, professionalització, pensament i pràctica. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

La Caldera és un centre de creació que des de 1995 es dedica a les pràctiques artístiques que parteixen del cos i el moviment, amb una base estable de socis artistes amb llarga trajectòria i experiència en diversos camps. La seva activitat se centra a acollir i acompanyar els processos dels creadors i proposar contextos innovadors per compartir els resultats.

La Caldera vol ser un espai facilitador, obert a l'escolta i a l'acompanyament, que possibilita la recerca, el diàleg i l'intercanvi de pràctiques i coneixement entre els creadors, així com la seva transmissió entre ells i envers la ciutadania. Des del seu trasllat al barri de les Corts el 2015, forma part de la Xarxa de Fàbriques de Creació promoguda per l'Institut de Cultura de Barcelona. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

La Poderosa és una associació cultural sense ànim de lucre fundada el 2003 per a la creació, el desenvolupament i la recerca de projectes vinculats a les arts escèniques que tenen com a subjecte el cos i la seva *performativitat*. Des de la seva recent ubicació a Fabra i Coats: Fàbrica de Creació segueix promovent la residència artística i l'exhibició especialitzada en nous llenguatges i coreografia expandida. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en la desena edició (2018-2019).

////
TRANS
DUCTO
RES//
////

Transductores és una plataforma interdisciplinària que realitza projectes d'investigació i mediació a partir de tres eixos: les pedagogies col·lectives, les pràctiques artístiques col·laboratives i les maneres d'intervenció en l'esfera pública. Elabora projectes de disseny col·laboratiu, de mediació i recerca col·lectiva en cooperació amb xarxes d'àmbit local. S'incorpora a EN RESIDÈNCIA en l'onzena edició (2019-2020).

Com a **Fàbrica de Creació, Fabra i Coats** és un ecosistema en el qual artistes i col·lectius de diferents disciplines poden desenvolupar la seva activitat i trobar suport. Els artistes residents tenen accés a espais flexibles i adaptables a la seva activitat, als quals poden accedir a través de diferents convocatòries. També se'ls facilita suport i eines per poder establir vincles i relacions més enllà de l'equipament, de manera que puguin donar un impuls a la seva carrera. Paral·lelament, la fàbrica acull un ampli programa d'activitats públiques de caràcter artístic i contemporani, que la situa com un equipament de referència a tota la ciutat, al mateix temps que manté estrets vincles amb Sant Andreu i el seu veïnat. El treball de Fabra i Coats s'articula en tres grans eixos: suport a la creació, art i educació i governança i treball comunitari. Fabra i Coats: Fàbrica de Creació s'incorpora a l'equip de mediació d'EN RESIDÈNCIA en la 14a edició (2022-2023).

El **Museu Picasso de Barcelona** és el museu de referència per al coneixement dels anys de formació de Pablo Picasso. Amb més de 4.249 obres del pintor; disposa de la col·lecció més completa del món d'obres de joventut de l'artista. Està situat al carrer de Montcada, al Barri de la Ribera de Barcelona. Va obrir les seves portes al públic per primera vegada el 9 de març de 1963, convertint-se en el primer museu de Picasso del món i l'únic creat en vida de l'artista. El programa educatiu del Museu Picasso té com a principal objectiu fomentar el pensament crític i facilitar una aproximació raonada a l'obra de Picasso, amb els valors de la inclusió, la diversitat i el respecte pel patrimoni artístic i cultural. El Museu Picasso s'incorpora a l'equip de mediació d'EN RESIDÈNCIA en la 16a edició (2024-2025).

L'EQUIP
DE LA 17a EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

ARTISTES

MARTA BISBAL

ELENA CARVAJAL
I RAFAEL FRAZÃO

LU CHIEREGATI

HELENA CIVIT

JAUME CLOTET

FITO CONESA

ALEIX FAURÓ I SIERRA
(LA VIRGUERIA)

VIVIAN FRIEDRICH

ALBA G. CORRAL

MAR GARCIA I JAVI SOLER

LAURA GINÈS

RAQUEL GUALTERO

VÍCTOR JAENADA

JOSÉ Y SUS HERMANAS

TAU LUNA ACOSTA

PABLO MACHO OTERO

PAU MATAS I CÈLIA ROVIRA

BÀRBARA MESTANZA

LAIA MORETÓ

CARMELA MUÑOZ
I ESTHER SOLÉ ALARCÓN

MARCO NORIS

ALBERT QUESADA

MILENA ROSSIGNOLI

TERESA W •*:•••:•*°° •*

CAROLINA TORRES TOPAGA

PAULA VICENTE

PABLO VOLT

DOCENTS I INSTITUTS

Diego Cabrera i Fanny Figueras
INSTITUT ANGELETA FERRER,
BARCELONA

Quim Cubarsí, Cristina Celma
i Carme Salinas
INSTITUT ESCOLA
ANTAVIANA, BARCELONA

Lluc Baños
INSTITUT BARRES I ONES,
BADALONA

María Rodríguez i Sheila Mesas
INSTITUT BARRI BESÒS,
BARCELONA

Tess Hill i Helena Ruiz
INSTITUT MANUEL
CARRASCO I FORMIGUERA,
BARCELONA

Borja Llopis i Verònica Varas
INSTITUT CONSELL DE CENT,
BARCELONA

Xavier Sisquella
i Maria Paczkowski
INSTITUT DOCTOR PUIGVERT,
BARCELONA

Marta Arteaga i Joan Rafart
INSTITUT ESCOLA EIXAMPLE,
BARCELONA

Eva Mateo i Ana García
INSTITUT JAUME BALMES,
BARCELONA

Caterina Pibernat
i Beatriz Regueira
INSTITUT JAUME BOTEY,
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Mireia Miralles i Marina Lapuente
INSTITUT JOSEP PLA,
BARCELONA

Jordi Mota, César Sánchez
i Carme Valls
INSTITUT JOSEP SERRAT
I BONASTRE, BARCELONA

Xavier Calvo i Esther Ruiz
INSTITUT L'ALZINA,
BARCELONA

Joaquín Carrillo i Irene Acevedo
INSTITUT LA BASTIDA,
SANTA COLOMA
DE GRAMENET

Ana Silva i Eva García
INSTITUT LA FERRERIA,
MONTCADA I REIXAC

Vanessa Sanz i Núria Julià
INSTITUT LA RIBERA,
MONTCADA I REIXAC

Albert Bassas i Silvia Masdeu
INSTITUT LA SEDETA,
BARCELONA

Rocío León i Roseta de Juan
INSTITUT MANUEL
VÁZQUEZ MONTALBÁN,
SANT ADRIÀ DE BESÒS

Ana Pérez-Rosas
INSTITUT MARTÍ I POUS,
BARCELONA

Estel·la Clopés i Agustí Mellinas
INSTITUT MOISÈS BROGGI,
BARCELONA

Sara Elías i Iolanda Mallorques
INSTITUT NARCÍS
MONTURIOL, BARCELONA

Sonia Espejo i Laura Martínez
INSTITUT POMPEU FABRA,
BADALONA

Neus González
INSTITUT RAMON
BERENGUER IV, AMPOSTA

Maria Miravalles i Jordi Martí
INSTITUT RAMON
BERENGUER IV, SANTA
COLOMA DE GRAMENET

Cristina López
i Juan Carlos Gutiérrez
INSTITUT SANTS, BARCELONA

Meritxell Miret i Alba Solaní
INSTITUT TORRE VICENS,
LLEIDA

Rossi Luque i Ester Delgado
INSTITUT ESCOLA TRINITAT
NOVA, BARCELONA

L'EQUIP
DE LA 17a EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

EQUIPS DE MEDIACIÓ

A BAO A QU
Núria Aidelman,
Mariona Cañadas,
Laia Colell
i Agnès Sebastià

EART
Francesca Dinuzzi
i Mariana Iturralde

FUNDACIÓ JOAN MIRÓ
DE BARCELONA
Mercè Jarque

LA CALDERA
Pau Caselles i Cristina Riera

LA CENTRAL DEL CIRC
Pablo P. Becerra

LA PODEROSA
Bea Fernández i Mònica Rosselló

L'AFLUENT
Marc Balfagón

FABRA I COATS:
FÀBRICA DE CREACIÓ
Mireia Burrull

GRANER
Sonia Fernández

MERCAT DE LA FLORS
Roger Fernández

MNAC
David Pablo

MUSEU PICASSO
Maria Alcover, Tonina Cerdà
i Vanessa Rojas

SALA BECKETT /
OBRADOR INTERNACIONAL
DE DRAMATÚRGIA
Victor Muñoz

TEATRE LLIURE
Àlícia Gorina i Julia Rodón

TRANSDUCTORES
Javier Rodrigo

DIRECCIÓ
EN RESIDÈNCIA

Carles Giner
i Natàlia Batlles
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Georgina Rovira
CONSORCI D'EDUCACIÓ
DE BARCELONA

TAULA DEL BESÒS
EN RESIDÈNCIA

Marta Giralt
CONSORCI DEL BESÒS

Carlos Flores
i Pilar Relaño
AJUNTAMENT DE BADALONA

Ariadna Ros
i Carles Giner
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Núria Ruiz
i Albert Faz
AJUNTAMENT DE
MONTCADA I REIXAC

Anna Calero
i David Linares
AJUNTAMENT DE SANT
ADRIÀ DE BESÒS

Esmeralda Ledesma
AJUNTAMENT DE SANTA
COLOMA DE GRAMENET

TAULA DE COORDINACIÓ
D'EN RESIDÈNCIA A
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT,
LLEIDA I TERRES DE L'EBRE

Sergi Diaz,
Marta Bravo,
Montserrat Ismael
i Carla Roca
PROGRAMA PER A LA
MILLORA DE LA PRESENCIA
DE LES ARTS I LA CULTURA
A L'EDUCACIÓ, GENERALITAT
DE CATALUNYA.

Ariadna Ros
i Carles Giner
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

COMUNICACIÓ
I DESENVOLUPAMENT
WEB

Rosa Foix
INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Iuris.doc
Kiwop

DISSENY GRÀFIC

La Japonesa

Un programa de:

En cooperació amb:

Amb la complicitat de:

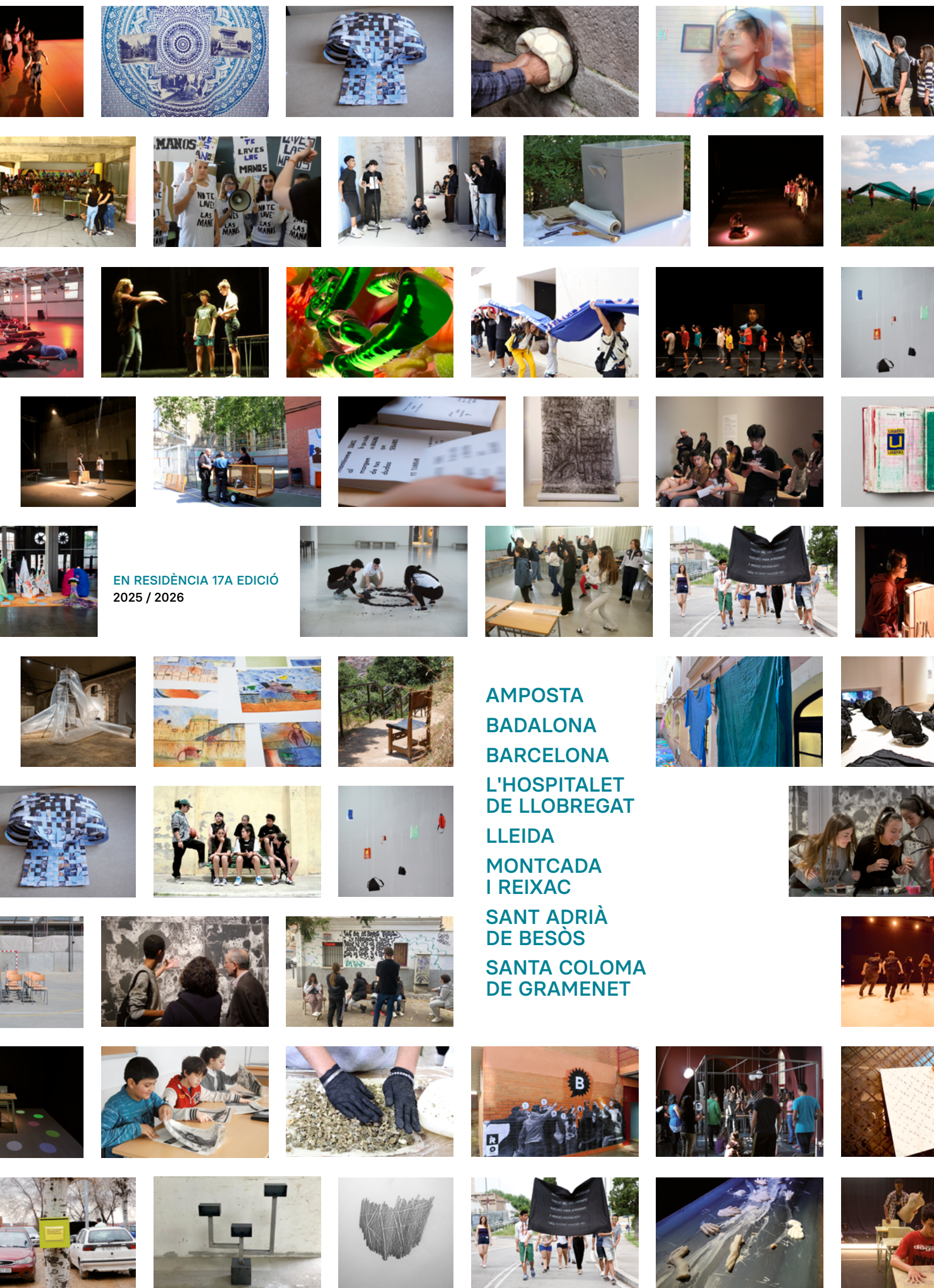
Amb la mediació de:

enresidencia.org
[#ENRESIDÈNCIA](https://twitter.com/ENRESIDENCIA)

"Artistes EN RESIDÈNCIA als instituts" va ser ideat l'any 2008 per l'Institut de Cultura de Barcelona, el Consorci d'Educació de Barcelona i l'Associació A Bao A Qu

2025

EN RESIDÈNCIA 17A EDICIÓ
2025 / 2026

AMPOSTA
BADALONA
BARCELONA
L'HOSPITALET
DE LLOBREGAT
LLEIDA
MONTCADA
I REIXAC
SANT ADRIÀ
DE BESÒS
SANTA COLOMA
DE GRAMENET